Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 99 (1849) ♦ Четвер, 28 травня 1998 року ♦ Ціна договірна

ПАРТІЇ СКАЗАЛИ: "НЕ ТРЕБА"...

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 27 травня

Перш ніж розпочати новий раунд виборів голови ВР, сесія оголосила перерву для обговорення кандидатур у фракціях. Потім депутати зібралися на узгоджувальній раді фракцій. Як довели два попередні тури голосування, жодна політична група в парламенті не має вирішальної більшості для обрання голови. Чотири фракції — НДП, Рух, СДПУ(о) та Зелені — і надалі наполягатимуть на пакетному голосуванні. З розмов із депутатами з'ясувалося, що можуть «випливти» нові кандидатури від тих груп, котрі досі блокували вибори. Спробують висунути «своїх» і позафракційні. Лівий блок, вочевидь, просто спостерігатиме, як «відкинуть» кандидатів від правих. І хоча всі констатували, що затримка виборів шкодить, ніхто не міг сказати, коли ж усе-таки буде обрано голову ВР.

(Закінчення на 2-й стор.).

Яна СТАДІЛЬНА, спеціальний кореспондент «Голосу України» (з Люксембурга)

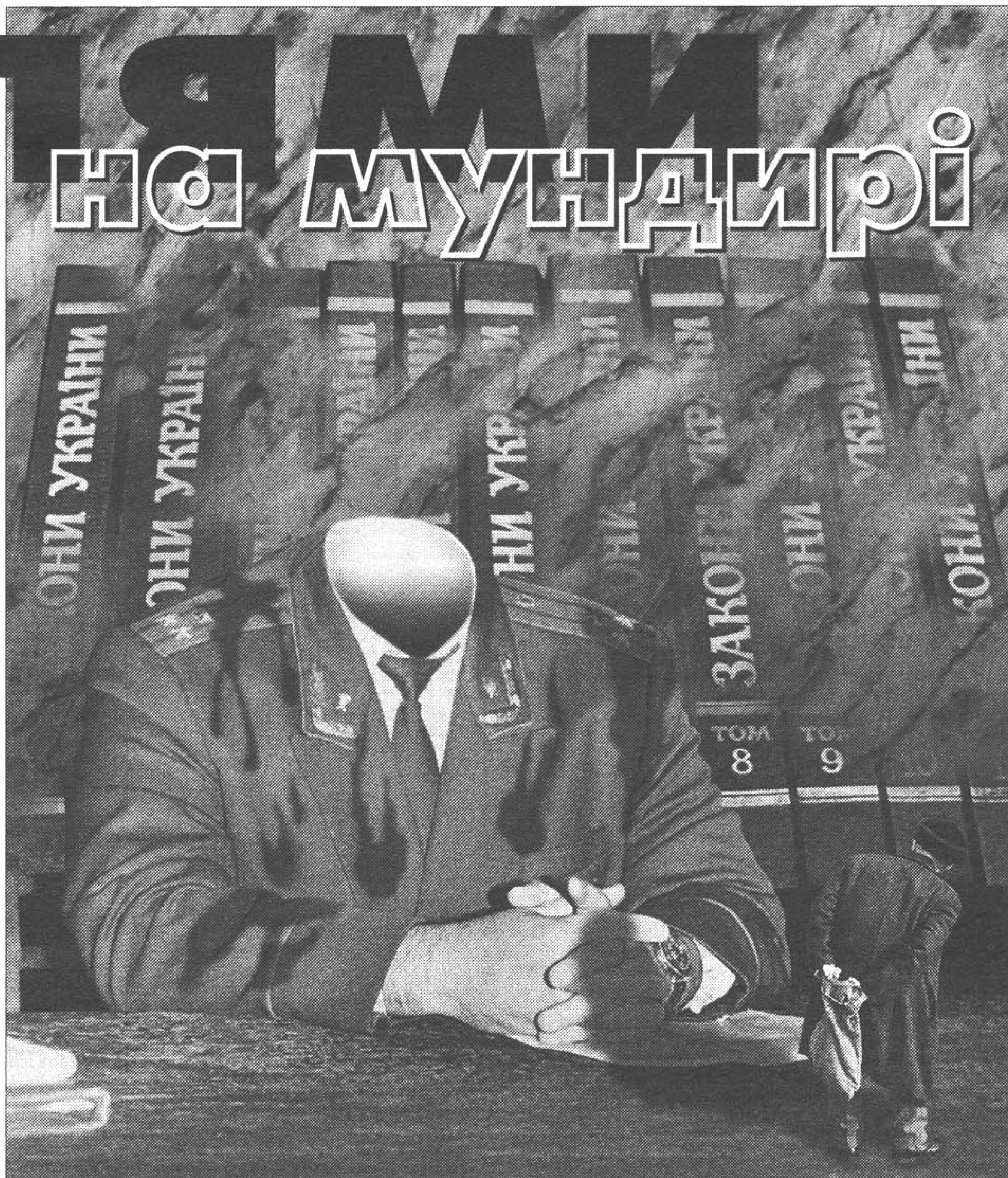

Усі задоволені: процес іде

Сьогодні в Люксембурзі починається засідання міністрів закордонних справ 16 держав—членів НАТО. У ньому візьмуть участь і партнери альянсу. Серед них — делегація України на чолі з міністром закордонних справ Борисом Тарасюком.

(Закінчення на 4-й стор.).

ПЛЯМИ на мундирі

«Прокурор завжди правий!» Цей вислів Генерального прокурора СРСР Вишинського пережив автора, пережив Союз і прикипів до мундира стражів Закону в Україні аксіомою. Пригадайте випадок, коли прокуратура публічно вибачилася б перед громадянином за свої неправомірні дії і поновила б його у соціальному становищі?

(Закінчення на 5-й стор.).

Врожай-98

Будемо з рекордом, якщо погода не завадить

У нинішньому сезоні Україна може зібрати рекордний врожай соняшнику, якщо не стануть на заваді погодні умови, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в Державному інформаційно-аналітичному центрі моніторингу зовнішніх товарних ринків.

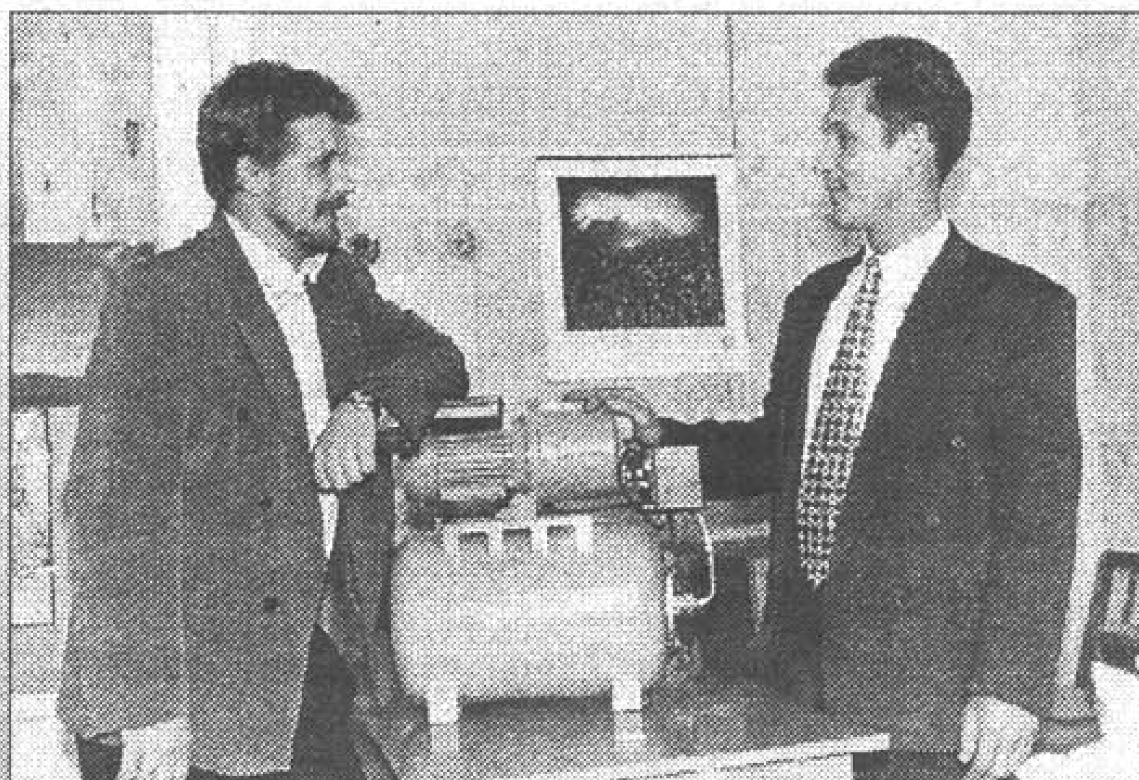
Як зазначають експерти, безліч комерційних фірм вкладають кошти безпосередньо у вирощування соняшнику. Це пов'язано з тим, що минулого сезону були отримані значні прибутки з реалізації соняшнику і виготовленої з нього олії.

Цього року соняшником засіяно близько 2 млн. га (1997 р. — 1,9 млн. га). Однак деякі господарства збільшили посівні площі під цю культуру, порушуючи технології (інтервал у сівозміні соняшнику має становити 7—8 років).

P.S.

- За чотири місяці нинішнього року до бюджету України надійшло 1,26 млрд. грн. від сплати ПДВ, що становить 64% від прогнозованого.
- Кабінет міністрів України прийняв рішення про встановлення населенню 1 млн. лічильників газу.
- У квітні середня заробітна плата у промисловості становила 179,49 грн., у сільському господарстві — 101,74 грн.
- У підвалі гуртожитку Харківського тракторного заводу знайдено 992 гранати та 45 артилерійських снарядів часів Великої Вітчизняної війни.

Фотоконкурс «Село очима селян»

Надіслав знімків пачку - і отримав... водокачку

І не просто водокачку, а побутову автоматичну насосну станцію (на знімку). Її доставили у редакцію газети спонсори — директор фірми «Гідротехніка» Олександр ДРОБОТ (ліворуч) та заступник директора Вадим ЛОБОДА (праворуч), які впевнені, що саме такий агрегат здатен зробити будь-який заміський чи сільський будинок комфортним.

Передмова до цієї події така: наприкінці минулого року наша газета спільно з «Гідротехнікою» (тел. 044-483-60-16) оголосила конкурс і закликала усіх бажаючих передплатників «Голосу України» та (або) «Голосу України — Тиждень» надсилати знімки, які закарбували ту чи іншу мить сільського буття. Найкращі обіцяли відзначити.

Оголошуючи фотозмагання, ми не очікували, що воно викличе серед читачів такий «шалений ажіотаж» — «Укрпошта» просто закидала редакцію вашими, шановні, доробками. Тому прискіпливій, але справедливій комісії, яку сформували, аби відшукати переможців, довелося попрацювати. Найкращий з конкурсантів визначався важко ще з однієї причини: якісних, вартих на увагу знімків було безліч, а насосна станція, на жаль, — лише одна. І все ж він знайшовся.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У номер

Одеситом можеш ти не бути

Ідеться не про введення в Одесі президентського правління, а про призначення на певний час, до проведення повторних виборів, виконувача обов'язків міського голови, підкреслили на прес-конференції в. о. міського голови М. Білоблоцький та перший заступник глави президентської адміністрації В. Яцуба.

При цьому вони не уточнили, як саме, не порушуючи Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», зберігатимуться повноваження новообраної міської ради. Скажімо, чи вноситимуться на розгляд сесії нові пропозиції на посаду заступника голови ради та її секретаря? Втім, у будь-якому разі їхня нелегітимність очевидна. Та М. Білоблоцький визначив для себе і назвав пріоритетні напрями тимчасової роботи в Одесі. Перше — дійти порозуміння і злагоди з депутатами міськради, її апаратом, відповідними виконавчими службами. Друге — забезпечити через них життєдіяльність міста. Третє — посприяти проведенню повторних виборів міського голови на демократичних і законних засадах. Протягом двох тижнів виконувач обов'язків міського голови має розробити й подати на розгляд міськради програму заходів, реалізація яких повинна забезпечити поліпшення й стабілізацію в місті соціально-економічної та політичної обстановки, пом'якшення криміногенної ситуації. Як сприйме ту програму рада, важко спрогнозувати. Бо вже на самому початку дехто з депутатів, працівників апарату мерії перейменував її таке: а що, як рада візьме та й виявить в. о. міського голови недовіру, не захоче з ним співпрацювати? І ще проблема: чи погодиться нині існуючий міськвиборчком, який не визнає рішення суду щодо незаконності виборів міського голови 29 березня й уже наклав «табу» на повторні вибори, переглянути свою позицію?

Георгій ВОРОТНЮК.

Репліка

Месія з місією, або Куди ще має втрутитися Президент

Та куди тільки душа забажає. А вона в нашого месії широка, серце добре і розум справедливий.

Не платив уряд ялтинським учителям — послав батько нації свого сина, щоб той нагадну думку з'ясував і навздогін — повеління: того — зняти, того —поставити, а вчителям — заплатити, щоб мовчали і, дякуючи щиросердо повелителю, дітей научали... І тепер у Ялті всі знають, кому кланятися і за кого молитися.

А візьміть Одесу: довго там місцеві пани владу ділили. Аж поки освячені народною довірою депутати не почали благати в месії спасіння від ... рішення Верховного суду. І месія, в якого душа широка, серце добре і розум справедливий, як батько нації послав двох своїх синів — прем'єра і віце-прем'єра з повелінням: кого — зняти, кого — поставити і кому заплатити, щоб настало «розв'язання економічних і соціальних проблем». І залишив месія свого другого сина з місією...

А тут, і далеко ходити не треба, якраз на сусідній вулиці негаразди творяться. Ніяк владу помазаніки народні не поділять і не оберуть поміж себе поводиря. А в месії нашого душа широка, серце добре і розум справедливий. А головне — синів вистачає. І ніякого голову знімати не треба. Чекає месія тільки миті, коли чернь почне слізно благати спасіння... Ось він тоді зі своїм повелінням і заступиться. Спаситель. Може, того чекають помазаники народні, котрі синами батька нації стали?

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Сформовано уряд Кримської автономії

Лише годину витратили кримські депутати на формування нового складу Ради міністрів Криму. Попередньо проведена лідерами місцевих політичних сил консультативно-узгоджувальна робота і погодження кандидатури нового прем'єр-міністра автономії з Президентом держави дали змогу Сергію Куніцину, 37-річному мерові Красноперекопська, отримати абсолютну більшість голосів. На його пропозицію депутати підтримали коаліційний принцип формування уряду. Заступниками прем'єра стали два комуністи — Лентун Безазієв, В'ячеслав Юров, член фракції «Республіка» Сергій Веліжанський, член НДП Віктор Антипенко та аграрник Анатолій Корнійчук. За словами Сергія Куніцина, до кримського уряду увійшли професіонали і порядні люди, за останнім простежили правоохоронні органи. Керівники кримських організацій КПУ, НДП, партії «Союз», які переважно сформували коаліційний уряд автономії, підписали заяву про солідарну відповідальність партій за роботу Ради міністрів Криму. Цей документ пообіцяли підтримати й аграрники.

Володимир ПРИТУЛА.

Парламентська хроніка

Нехай це зроблять інші...

Вечірнє засідання 26 травня

Цього разу парламент голосував за тією самою системою, що й минулого, і визначив своє ставлення до тих самого, але лише двох кандидатів на пост голови ВР — Олександра Єльяшкевича («Громада») та Петра Симоненка (КПУ). Нагадаю, що минулого разу ці два кандидати набрали таку кількість голосів «за» — відповідно 3 і 191.

Забігаючи наперед, скажу, що згідно з Регламентом голова лічильної комісії Валерій Мішура в разі визнання виборів такими, що не відбулися, не зобов'язаний був називати кількість голосів, відданих за того чи іншого кандидата. Чим він і скористався. Але редакції з певних джерел відомо, що за Петра Симоненка проголосували 152 депутати (комуністи та соціалісти і селяни), за Олександра Єльяшкевича — 39 («Громада»).

Депутат Дмитро Чобіт звернув увагу парламентаріїв на зменшення кількості тих, хто взяв участь у голосуванні, — цього разу лише 200 проти 207.

Як бути далі? Одні депутати пропонували знайти спосіб покарати тих, хто бойкотує голосування, скажімо, відшкодувати за їхній рахунок витрати на вибори голови ВР. Інші... Досить оригінальний, як на думку парламентаріїв, хід запропонував їхній колега Олег Панасовський (КПУ): оскільки ставлення парламенту до кандидатур від лівих визначилося, то в наступному турі виборів ліві сили мають утриматися від висунення своїх кандидатів — нехай це роблять інші фракції, але брати участь у голосуванні.

Однак цього дня часу на обговорення ситуації і прозиції вже не було.

Анатолій БЕНЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПАРТІЇ СКАЗАЛИ: "НЕ ТРЕБА"...

Ранкове та денне засідання 27 травня

(Початок на 1-й стор.).

Як і очікувалося, після перерви головуючий на пленарному засіданні Юрій Костенко оголосив, що на узгоджувальній раді не було остаточно домовлено позиції всіх фракцій, і знову почалось обговорення питання про вибори голови ВР. Здавалося, все рухатиметься по вже звичному колу. І на цьому етапі комуністи втретє висунули Петра Симоненка. Їх підтримав блок Соц/СелПУ, а фракція Руху вкотре заявила, що участі в голосуванні не братиме і своїх кандидатур не називатиме. Вдруге висунув свою кандидатуру позафракційний Олександр Ржавський. Член фракції НДП Віталій Журавський запропонував провести рейтингове голосування за тих, кого висунуть і ліві, і праві. До цього схилилися і громадівці. Один із лідерів фракції СДПУ(о) Євген Марчук також повідомив, що пропозицію про рейтингове голосування з трьома кандидатурами — від двох блоків і незалежних — найбільше підтримали на узгоджувальній раді перед початком денного засідання. Неофіційне депутатське об'єднання «Реформи-Центр» вимагало мораторію на висунення кандидатів від фракцій, але і свого позафракційного кандидата не назвало. Позафракційні Анатолій Єрмак і Сергій Головатий запропонували кандидатуру Леоніда Кравчука (СДПУ(о)), а прогресивний соціаліст Володимир Марченко — Наталію Вітренко. І ось тоді сталося найнесподіваніше: депутати почали висувати на посаду голови парламенту своїх політичних опонентів. Рухівець Лесь Танюк — Олександра Мороза і Павла Лазаренка, громадівець Олександр Єльяшкевич — Івана Плюща та Євгена Марчука. Та жоден з кандидатів не погодився на балотування: О. Мороз, П. Лазаренко, І. Плющ, Є. Марчук зняли свої кандидатури, оскільки, мовляв, їх висунули не ті партії, що привели до перемоги на виборах. Подякувавши позафракційним за підтримку, взяв самовідвід і Л. Кравчук. А пояснив це тим, що у фракції сильна дисципліна. Напівжартома він заявив, що погодиться на таку пропозицію, якщо до блоку чотирьох фракцій приєднаються комуністи. Таким чином, у списку для голосування у третьому турі виборів голови ВР залишилося лише три кандидатури — П. Симоненко, О. Ржавський, Н. Вітренко.

Валерія ШЕВЧЕНКО.

Думки з приводу

У пошуках злагоди

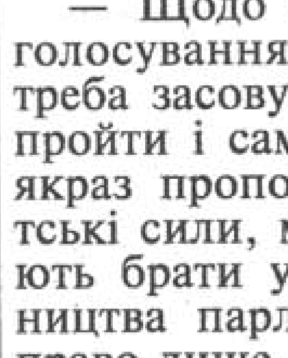
Розділений практично навпіл парламент роздирають суперечності: як нарешті обрати його голову. Всі очікують, коли вгамуються політичні пристрасті і розпочнеться звичайна законодавча робота. Яким же бачать подальший розвиток подій депутати?

Ігор ОСТАШ (позафракційний):

— Нинішня ситуація дуже близька до глухого кута. Цілком можливий той самий шлях, який ми пройшли минулого скликання перед прийняттям Конституції. Очевидно, дійде до того, що буде змушений реагувати Президент, і під загрозою розпуску парламенту ситуація може докорінно змінитися. Тоді депутати закриються в залі і будуть змушені знайти компромісний варіант.

Юрій КАРМАЗІН (фракція «Громади»):

— Щодо пропозицій про «пакетне» голосування. Нормальну людину не треба засовувати в пакет — вона може пройти і сама. Річ у тім, що цей план якраз пропонують певні пропрезидентські сили, мовляв, усі гілки влади мають брати участь у формуванні керівництва парламенту. Але на це мають право лише народні депутати.

Олександр ЄМЕЦЬ (фракція НДП):

— Доки не буде узгоджено схему управління ВР, не можна будувати її на засадах опозиційності до всіх інших гілок влади. Це призводитиме до постійних конфліктів між усіма гілками влади.

Особисто я бачу на посаді голови ВР політично незаангажовану людину, яка не є лідером якоїсь партії, представленої у парламенті. Це можуть бути І. Плющ, О. Бандурка, В. Череп, Л. Кравчук, можливо В. Кононов, хоча він і голова Партії зелених. На заступників можуть претендувати С. Гуренко, Г. Крючков, П. Толочко, Ю. Костенко, В. Медведчук.

Геннадій УДОВЕНКО (фракція Руху):

— З урахуванням розкладу сил в парламенті — майже 50 на 50 — треба йти лише на компромісне розв'язання цього питання. Не можуть нав'язувати волю ліві або лівоцентристи. Вихід треба шукати в тому, що запропонували чотири фракції, — пакетний підхід до обрання голови ВР та його заступників.

Дмитро ТАБАЧНИК (позафракційний):

— Думаю, ще один тур буде безвихідним через однолінійну примітивну тактику чотирьох фракцій, які, не пропонуючи жодного конструктивного рішення і не погоджуючися на компроміси, просто вдалися до блокування, не беручи бюлетені.

А в четвертому турі обов'язково з'являться нові, потужніші кандидатури. Гадаю, найбільші шанси на обрання має Олександр Мороз.

Леонід КРАВЧУК (фракція СДПУ(о)):

— Наші чотири фракції назвуть кандидатури в пакеті. Інша сторона назве свої. Якщо вони погодяться на такий варіант —голова від центру, заступники — по одному — від правих і лівих — буде голосування. Якщо ні — триватимуть переговори. Мабуть, буде потреба прямого голосування в залі. Зрештою, тимчасова Президія ВР може вести сесію всі чотири роки. Можна обрати комітети, і сесія працюватиме.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Фотоконкурс «Село очима селян»

Надіслав знімків пачку — і отримав... водокачку

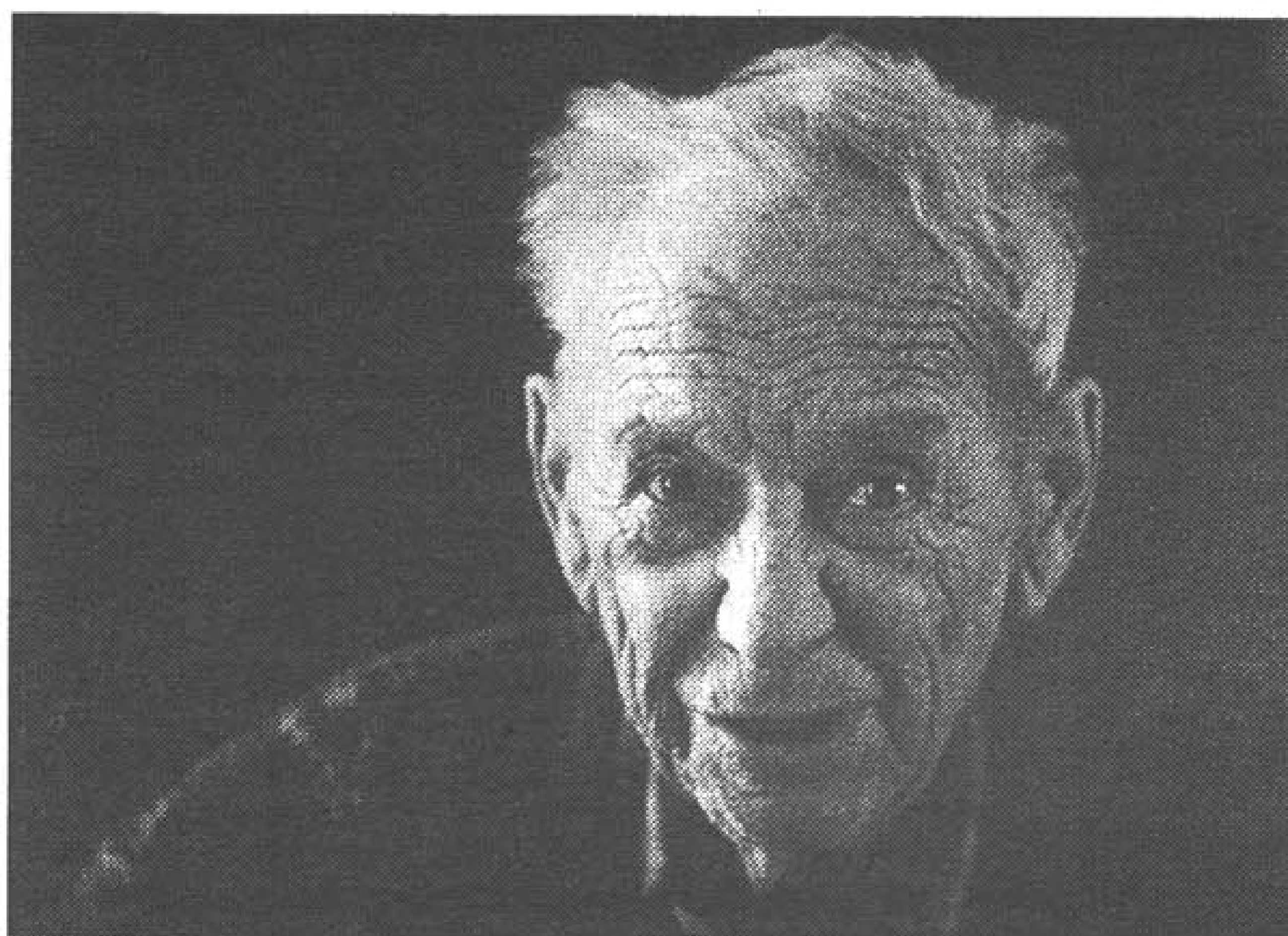
(Початок на 1-й стор.).

Перший приз одноголосно вирішили вручити Михайлу СВІТЛИЧНОМУ зі Старобільська Луганської області за добірку фотознімків «Люди з села мого батька». Переможець запросто може забрати вже тепер свою насосну станцію, завітавши до редакції. «Мені — 34, — написав у листі до редакції читач. — Раніше працював на заводі. Нині там і «числюся», а підробляю де доведеться... Хоч 30-тисячний Старобільськ і місто, проте невеличке. Від мого будинку до хатини в селі Підгорівка, де народився батько, не більш як два кілометри. Там я буваю частенько. Тому й вирішив надіслати кілька знімків звідти. Хоча навмисне над сільською тематикою не працював — вважаю себе портретистом, а об'єктом своєї уваги — людей...».

Та віншування на цьому не закінчилося. Редакція «Голосу України» вирішила відзначити призами фотороботи Василя БАЛЮХА з Тернополя та Василя ТИХОЛОЗА із смт Чорнобай, що на Черкащині. Від газети вони отримають дрилі. Сергій ПИЛИПЕНКО з Олександрії Кіровоградської області, Андрій УСТИНОВИЧ з Феодосії, та Ігор КРАВЧЕНКО із села Риботин Чернігівської області заохочуються механічними точилами. Тетяні ШУТІ з Рівного та Володимиру КУЗЬМІНУ з Борисполя Київської області вирішено безкоштовно передплатити газету «Голос України» на друге півріччя.

Горобчики. Фото Василя БАЛЮХА.

Опонент. Фото Михайла СВІТЛИЧНОГО.

Відзначаємо доробки Валентини МЕЛЬНИК з села Боровичі Волинської області, Михайла СЕНЧЕНКА з селища Зноб-Новгород Сумської області, Василя СОКОРЕНКА з села Степне Сумської області, Анатолія ГАЛКІНА з села Бужанка Черкаської області, Івана ОНИЩЕНКА з міста Вахрушево-1 Луганської області, Григорія ВЕЛИКІЦЬКОГО з Вінниці, Раїси ЧУБАРЕНКО з Городища Черкаської області, Ганни КРАВЧУК з Українська Донецької області, Валентини СЕРДЮК із села Черненково Дніпропетровської області, Зіновія КОВАЛЯ з села Ожидів Львівської області, Федора ПИЛИПЕНКА з села Устивиця Полтавської області, Павла ГОНТАРА з Канева Черкаської області, Миколи ГУКА з Павлограда Дніпропетровської області, Любові САХНО з села Плодородне Запорізької області, Любові АУШЕВОЇ з Ніжина Чернігівської області, Олександра ЧЕРКАШИНА з села Тарасівка Сумської області, Ігоря ШАСТУНА з села Роля Вінницької області, Євгена КІЧИГІНА з села Новоолександрівка Кіровоградської області, Петера КОЛЛЕРА з міста Майнц (ФРН), Івана СТАХУРСЬКОГО із села Ботанічне, що у Криму, Івана БОНДАРУКА з села В. Межиричі Рівненської області, Сергія САВЧЕНКА з міста Ірпінь Київської області, Анатолія ЧОРНОГО з села Великий Кобелячок Полтавської області, Василя ПРОХОРОВИЧА з смт Куйбишеве Запорізької області, Т. МОГИЛЕВЦЯ з села Шабо Одеської області та інших наших передплатників.

І ще. Багато знімків поки що не встигло з'явитися на сторінках газети, тому вирішено друкувати найкращі й надалі. А наступного півріччя на передплатників «Голосу України» та (або) «Голосу України — Тиждень» очікують нові конкурси та безліч інших цікавинок. Залишайтеся з нами.

Суд та преса

НА МІЖНАРОДНОМУ семінарі «Взаємини судів та преси: пошук оптимуму», який нещодавно було організовано Конституційним Судом України, консорціумом «Верховенство права» та американським «Домом свободи», здається, більше йшлося про свободу слова, аніж про взаємини судів та преси. І це цілком зрозуміло — сьогодні суд може істотно впливати і позитивно, і негативно на свободу слова.

На жаль, практика судів із розгляду позовів до друкованих засобів масової інформації про захист честі, гідності та відшкодування моральної шкоди іноді свідчить про те, що суди бувають політично заангажовані або якимось іншим чином зацікавлені у «приборканні» преси. Сьогодні вже новина, що суди задовольняють позови про відшкодування моральної шкоди на астрономічні суми (вже не на тисячі, а на мільйони гривень). При цьому не враховується фінансове чи майнове становище видавця газети, журналу. Цікаво, що кількість позовів такого характеру, судячи з судової статистики, різко збільшується напередодні виборів. Якщо в Америці на випадок присудження значної суми у вигляді відшкодування моральної шкоди преса захищена від повного розорення страховкою, то на теренах країн СНД присудження значних грошових сум означає фактичне припинення видання газети чи журналу. Україна не виняток у цьому питанні. Суди як засіб впливу на пресу використовуються не тільки в нас, і методи «боротьби» з нею однакові. Але в більшості інших країн преса законодавчо захищена від свавілля чиновників. А чи захищена наша преса? Мабуть, ні.

Іноземні учасники семінару були здивовані тим, що наказом лише одного чиновника можливо «призупинити» випуск газети, яка виходила в Україні десятки років (маю на увазі «Правду Украины»). Не менше вони були вражені й тим, що у нас є спеціальний закон та інші юридичні норми, які зобов'язують пресу висвітлювати діяльність державних органів. За їхніми міркуваннями, журналісти повинні вільно (самостійно) визначати що, де і як висвітлювати. Преса, передусім, має обов'язок перед суспільством у доведенні інформації, а не обов'язок перед держструктурами у позитивному висвітленні їхньої діяльності.

В Україні журналіст залишився «партійним» журналістом і потребує найбільше правового захисту хоча б тому, що партій у нас багато. І та, що при владі (недаремно журналісти ввели поняття «партія влади»), користуватиметься своїм статусом. Прикладів тому багато. Деякі з них на семінарі навів голова Спілки журналістів України Ігор Лубченко.

То чи є в нашій країні свобода слова та незалежна преса? Міркуйте самі.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Права, що належать кожному

Права людини є універсальними і моральними цінностями, основне призначення яких — належати кожній людині в її стосунках з державою. Найбільшою цінністю прав людини є можливість вимагати їх дотримання, а у випадках порушення — отримати захист не тільки від держави, а й від європейської спільноти. Ці та інші незаперечні істини можна було почути під час семінару «Система захисту прав людини в Україні», що впродовж 25—26 травня тривав у Інституті міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка. Український центр з прав людини Української правничої фундації зібрав за «круглим столом» представників принаймні з більшості наявних у нашій державі правозахисних організацій — з Києва, Львова, Харкова, Одеси, Дніпропетровська та Сімферополя. З доповідями і повідомленнями виступили такі визнані авторитети у вітчизняній царині захисту прав людини, як професори П. Рабінович, Ю. Римаренко, доценти Л. Заблодська, С. Ісакович, та інші. Учасники семінару зазначали, що нарівні з проголошенням прав і свобод людини в Конституції України найголовнішим є створення дійової системи захисту прав людини, без якої ці права залишаються лише декларацією. Протягом семінару судді, адвокати, правозахисники зазначали, що, на жаль, у нашій державі є багато фактів порушення прав людини, а правозахисний рух в Україні ще не в змозі належним чином протистояти їм. У рамках семінару учасники обмінялися думками щодо створення системи захисту прав людини в Україні, ролі неурядових організацій у ній та значення Європейського суду в сфері захисту прав людини.

Володимир ГАЛЬЧЕНКО.

Парафіяни в пікеті

Близько чотирьох десятків парафіян УПЦ (Московського патріархату) пікетували Верховну Раду, вимагаючи скасування ідентифікаційних кодів, запроваджених Державною податковою адміністрацією.

А до цього з'їзд громад парафіян і духовенства Криму та Сімферопольської єпархії рекомендував утриматися від одержання ідентифікаційних кодів до спеціального роз'яснення з цього приводу Священного Синоду УПЦ. Як з'ясувалося, надання ідентифікаційних номерів дивно перегукується з одним із пророцтв Апокаліпсису, де йдеться про прикмети царства Антихриста. Під парламентом цитували: «І він зробить усім: малим і великим, багатим і бідним, вільним і рабам. І покладено буде зображення на праву руку чи чоло їхнє. І що нікому не можна буде ні купувати, ні продавати, крім того, хто має те зображення».

Діалог закінчився добром

ЯК СТАЛО відомо, один із трьох заводів, що виробляють в Україні пральні порошки високого класу, — Слов'янський содовий — уже більш як рік веде діалог з найбільшою у світі компанією з виробництва миючих засобів «Хенкель», оборот якої торік становив 86 мільярдів марок.

— Переговори, — сказав в інтерв'ю народний депутат України Едуард Креч із Слов'янська, — закінчилися підписанням угоди, а згодом і контракту щодо виробництва пральних порошків з емблемою «Хенкель». Перші гроші для придбання компаунда (що, власне, миє в порошку, а нам залишається лише додати деяку кількість порівняно немиючих засобів) ми переказали. Саме це дає право вже наприкінці травня виробити перші, спочатку невеликі, а протягом одного-двох місяців уже значні партії пральних порошків з цією емблемою. Вона свідчитиме про найвищу якість продукції. Завдяки спільній роботі передбачається, що ціни на порошки будуть порівняно низькі, а виготовлятиме їх наш, вітчизняний виробник.

— Невже ми самі не можемо виробляти високоякісні миючі засоби? Якщо ні, то в чому зиск державі і підприємству від такої співпраці?

— По-перше, «Хенкель» — це нова технологія, що значно здешевлює процес виготовлення прального порошку, по-друге — його рецептура. Вона, звісно, є комерційною таємницею. Вони пішли шляхом зниження відсоткового вмісту дорогих компонентів за збереження миючих якостей. Звичайно, це складно, але цифра 86 мільярдів каже саме за себе. Якщо купують, значить, засіб вартий того, при цьому дешевий і дуже добре миє.

Якщо завод працюватиме й випускатиме чудовий продукт, значить, будуть робочі місця, зарплата, відрахування до Пенсійного фонду, до бюджету. Як на мене, тут усе ясно й зрозуміло. Інша річ, що й «Хенкель» спочатку до нас придивлятиметься. Поки що ми тільки купуємо компаунд «Хенкеля», завдяки його сировині та технологіям отримаємо якісну продукцію (цим займається департамент Альфета-Бефа-Хенкель). І ще — усе-таки вони дають нам якусь самостійність. Так, дрібна торговельна «рибчинка» прагне увірвати 100—200 відсотків прибутку на невкладені гроші. Але тут ми маємо справу з найбільшою фірмою, яка приходить надовго. Приходить заробляти. Разом з нами. Що їх привабило? Може, те, що в нас є гроші й нашому підприємству не довелося нікого ні про що просити. Розмову почали з того, що ми хочемо отримати нові технології.

— Але чому «Хенкель» зацікавився саме вашим заводом?

— Гадаю, тому що наш завод, обладнання якого в гарному стані, ще й дуже компактний: 180 чоловік зможуть виробляти ні багато ні мало — 35 тисяч тонн порошку за рік. Зміцненню наших зв'язків послужило й те, що ми вийшли на них самі. Навіщо посередники, коли можна продавати свою продукцію напряму, нічого при цьому не втрачаючи?

«Хенкель» має свої філії у багатьох країнах світу. Ми встановили відносини з фірмою «Хенкель» — Австрія. Можна припустити, що невдовзі буде й «Хенкель» — Україна.

Розмову вела Ольга ШКРУПСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

● *Ісламабад*

Готовність номер один?

Пакистан здійснює «останні приготування» перед ядерним випробуванням, повідомили інформаційні агентства з посиланням на джерела в американській розвідці. За даними спостереження з космосу, як інформував представник розвідувального співтовариства, рівень приготувань дає підстави припустити, що Пакистан «насправді планує здійснити випробування».

● *Тирана*

МЗС звинувачує

Міністерство закордонних справ Албанії виступило з офіційною заявою, у якій сербська влада звинувачується в застосуванні насилля щодо косовських албанців. За повідомленнями, що надійшли з Тирани, в документі албанського дипломатичного відомства підкреслюється «зростання насилля в Косові, яке викликає стурбованість», внаслідок чого, за даними Тирани, є численні жертви серед цивільного албанського населення цього сербського краю.

● *Вашингтон*

Солдати підуть, але не всі

Президент США Білл Клінтон ухвалив рішення скоротити чисельність американських солдатів у районі Перської затоки приблизно з 37 до 20 тисяч осіб. Про це повідомив представник Міністерства оборони США Кеннет Бейкон. За його словами, ці дії буде зроблено протягом найближчих трьох тижнів. Таким чином, у районі Перської затоки залишиться один авіаносець, підрозділ, оснащений ракетами з головними частинами, що розділяються, та майже 250 літаків, за допомоги яких США зможуть контролювати повітряний простір над південною частиною Іраку.

● *Душанбе*

Хочете — перевіряйте

Керівництво об'єднаної таджицької опозиції спростовує наявність на підконтрольній йому території баз для підготовки диверсантів та іноземних терористичних угруповань. Про це заявив за дорученням голови Об'єднаної таджицької опозиції його повноважний представник та прес-секретар Султан Хамадов. Керівництво опозиції готове в будь-який момент допустити на підконтрольну її силам територію представників міжнародних організацій, зокрема військових спостерігачів ООН, для перевірки подібних звинувачень, сказав він.

Звинувачення в тому, що на території, підконтрольній таджицькій опозиції, готують диверсійні групи з узбеків та киргизів, пролунали з боку сусідніх з Таджикистаном Узбекистану та Киргизії.

● *Тбілісі*

До переговорів ще не готові

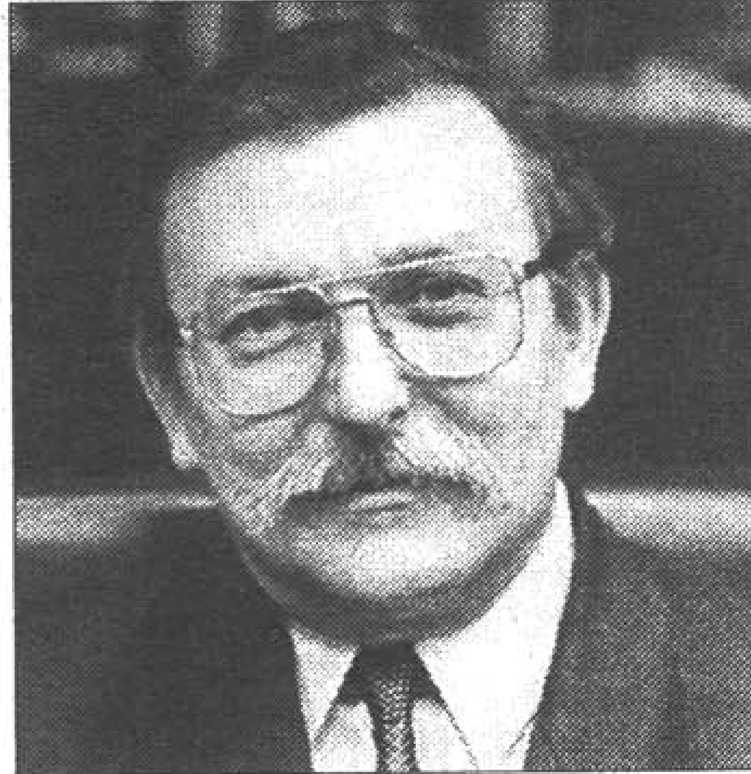
«Проведення зустрічі між президентом Грузії Едуардом Шеварднадзе та абхазьким лідером Владиславом Ардзінбою залежить від того, як розвиватимуться процеси врегулювання конфлікту в Гальському районі». Про це заявив у Тбілісі особистий представник президента Грузії з питань врегулювання абхазького конфлікту, посол Грузії в Росії Важа Лордкіпанідзе.

Виступаючи на прес-конференції, Важа Лордкіпанідзе заявив, що «зайве навіть говорити про зустріч президента Грузії з Владиславом Ардзінбою на тлі кровопролиття, що не припиняється в Гальському районі Абхазії». Однак він підкреслив, що домовленість про зустріч залишається в силі. Досягнута в Гаграх угода передбачає врегулювання локального конфлікту в Гальському районі, а зустріч і діалог президента Грузії та абхазького лідера необхідні для розв'язання принципових питань організованого повернення всіх біженців до рідних домівок та визначення статусу Абхазії в складі єдиної грузинської федеративної держави.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Хорватія орієнтується на Європу, а не на сусідів

Тридцятого травня 1990 року відбулося перше засідання обраного демократичним шляхом багатопартійного парламенту Хорватії. Для хорватів ця дата — День державності, якої вони прагнули з початку тисячоліття. З нагоди події кореспондент «ГУ» зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Хорватії в Україні Джуро ВІДМАРОВИЧЕМ.

— Коли ми проголосили незалежність, — сказав пан Посол, — то були ще складовою частиною Соціалістичної Федеративної Республіки Югославії. Тоді Хорватія прагнула пертворення СФРЮ на союз справді незалежних держав. Але сталося інше. Югославська армія і великосербські сили не сприйняли мирного розділу країни, дійшло до кривавої війни: спочатку в Словенії, потім у Хорватії, згодом у Боснії і Герцеговині. Моя держава боролася за незалежність та територіальну цілісність до 15 січня 1998 року: тоді нам повернули частину придунайської території, яка доти перебувала під іноземною окупацією.

— Ще й досі ситуацію в регіоні колишньої Югославії значною мірою визначають відносини між Загребом та Белградом. Які вони тепер?

— Із Союзною Республікою Югославією ми маємо нині повні дипломатичні відносини і робимо все для їхнього розвитку. Хоча є декілька невладнаних проблем. Наприклад, щодо кордону на півострові Превлак поблизу Дубровніка. Нерозв'язаним залишається питання розподілу майна колишньої Югославії. Ми, так само як і Словенія, Македонія, Боснія і Герцеговина, вважаємо, що успадковувати майно СФРЮ мають усі колишні югославські республіки, а не лише Сербія та Чорногорія, які становлять нині СРЮ. За умови прийняття Белградом цих вимог уряд Хорватії готовий підтримати прагнення СРЮ до членства у міжнародних організаціях. Водночас ми переконані, що воно не має бути автоматичним, успадкованим від СФРЮ: СРЮ повинна пройти шлях звичайного кандидата.

А нещодавно хорватський уряд ухвалив, що всі серби, які брали участь у повстанні і після операції «Гроза» в серпні 1995 року виїхали з території Хорватії до СРЮ або сербської частини Боснії і Герцеговини, можуть тепер повернутися додому. Це, вважаю, теж сприятиме поліпшенню хорвато-югославських відносин.

— Нині на території Сербії з'явилася нова вибухонебезпечна точка — Косово. Якою є хорватська позиція щодо розвитку тамтешньої ситуації?

— Ми виступаємо за незалежність і територіальну цілісність усіх країн, що постали на теренах СФРЮ. Колишні республіканські кордони стали міждержавними і не треба їх змінювати. Це має стосунок і до СРЮ. Звичайно, проблему албанської національної меншини у Сербії слід розв'язати із застосуванням найвищих європейських стандартів і досвіду. А для нас, як для країни туризму, дуже важливим є мир та стабільність у регіоні, адже будь-які військові дії зменшують приплив гостей.

— Інколи із західних столиць, серед них і з Вашингтону, на адресу хорватського керівництва лунають звинувачення, так би мовити, у небажанні запроваджувати в країні демократичні цінності. Що б ви сказали на це?

— США — наш стратегічний партнер. Вони дуже багато зробили для встановлення в регіоні миру, і цілком зрозуміле їхнє прагнення якнайшвидше втілити в наше життя систему демократії, яку мають самі. Але при цьому забувають, що до 15 січня 1998 року ми фактично перебували у стані війни, і дуже важко швидко повернутися до нормального життя. Також не слід забувати, що найголовніша проблема нині — це створення Боснії і Герцеговини та повернення біженців. Наша влада, як я сказав, уже ухвалила відповідне рішення щодо сербів. Але ж із території Республіки Сербської, яка є частиною Боснії і Герцеговини, було вигнано 150 тисяч хорватів, з території СРЮ — 50 тисяч. Жоден з них ще туди не повернувся. І коли серби, що жили раніше в Хорватії, почнуть повертатися до нас, треба ж буде робити щось і з цими 200 тисячами біженців-хорватів. Це величезні фінансові проблеми. До того ж маємо вірити, що з поверненням до Хорватії сербських біженців у наших готелях на Адріатичному узбережжі не почнуть вибухати бомби: кілька таких актів — і я навіть боюся думати, що стане з нашим туристичним бізнесом. Сподіваємося, наші союзники на чолі з Америкою такі проблеми теж розуміють. Хоча, звичайно, вони вважають, що Хорватія — стабільна країна і мусить першою зробити певні кроки...

— Незважаючи на стабільність, Хорватія нині, як і Україна, не стоїть у списку реальних кандидатів на членство у ЄС та НАТО. Які проблеми щодо цього маєте ви?

— Справді, стратегічна наша мета — євроатлантична інтеграція. Політика Хорватії спрямована на те, аби рівень розвитку її економіки, господарства, війська був таким, щоб можна було будь-якого моменту увійти до європейських структур. Але Європейський союз намагається стабілізувати простір колишньої Югославії «пакетом», тобто «підтягнути» разом усі країни західнобалканського регіону — Македонію, Югославію, Боснію і Герцеговину та Хорватію. Вони твердять, що «Дейтонленд» (тобто країни, що підписали Дейтонські угоди) мусить колективно відповідати за стабільність. Це не дуже тішить Хорватію. Адже суспільний, економічний та політичний устрій в вищезгаданих державах дуже різний: скажімо, майбутнє збудованої Дейтонськими угодами Боснії і Герцеговини досі не визначене. Тому Хорватія, найрозвиненіша з них, мусить чекати на інших. До того ж є межа, яку ми не можемо перетнути: торік наш парламент ухвалив, що Хорватія не повинна бути членом якогось югославського, новоюгославського відкритого чи закритого об'єднання. У цьому маємо національний консенсус і не бажаємо бути в якийсь спосіб зв'язаними ні з Балканами, ні з кимось із своїх сусідів. Адже в політиці нема постійних ворогів і постійних приятелів, а тому погляди й наміри нашого уряду не обов'язково мають збігатися із сусідськими. Якби ми орієнтувалися лише на сусідів, то були б якоюсь їхньою автономією. А Хорватія хоче увійти до Європейського співтовариства незалежною державою.

Інтерв'ю взяв **Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.**

Тамара МОЛІНА, «Голос України» (з Ашгабата)

Є стимул — є й результати

У Небітдазі відбувся урочистий пуск першої нафти з відремонтованої свердловини на родовищі Бурун.

Це означає, що стратегічний альянс британської компанії «Мобіл» та американської «Монумент» зробив перші реальні кроки на туркменській землі. До контрактової території цих фірм входять п'ять нафтових родовищ. Бурун — перше з них. Тут уже відремонтовано 10 свердловин, що почали давати чорне золото. До того ж добовий видобуток нафти зріс із 82 до 1200 тонн.

Дві установки капітального ремонту здатні повертати в роботу по дві свердловини щомісяця. У планах альянсу — відродити 24 свердловини родовища.

Як зазначив міністр закордонних справ Великобританії Дуглас Хендерсон, котрий був присутній на святі разом із президентом Туркменистану Сапармуратом Ніязовим, британський уряд підтримує проекти розвитку економіки Туркменистану, особливо розробку нафтогазових ресурсів. І надходження першої бурунської нафти є провісником успішного розвитку взаємовигідного партнерства. Стимулом для спільного співробітництва в Туркменистані є умови, створені туркменським законодавством, зокрема законом «Про вуглеводневі ресурси», котрий дає гарантії стабільності потенційним інвесторам і партнерам Туркменистану.

Яна СТАДІЛЬНА, спеціальний кореспондент «Голосу України» (з Люксембургу)

Усі задоволені: процес іде

(Початок на 1-й стор.).

У штаб-квартирі НАТО в Брюсселі засідання Північноатлантичної Ради розцінюють як продовження роботи над проблемами, котрі поставлено на минулорічному саміті альянсу в Мадриді, як проміжний етап підготовки до майбутньої, можливо, історичної зустрічі глав держав у Вашингтоні (1999 рік). Однак нічого конкретного з процесу розширення НАТО тут не розглядатимуть, оскільки рішення про прийняття до альянсу Польщі, Угорщини та Чехії ще не ратифіковано парламентами країн—членів НАТО.

На нинішній зустрічі глави зовнішньополітичних відомств обговорюватимуть питання оновлення стратегічної концепції НАТО. Робота над тим, якими будуть і як будуватимуться збройні сили НАТО у XXI столітті, поки триває. Але базовий документ про нову концепцію міністри зможуть підписати вже в грудні.

На засіданні в Люксембурзі буде зроблено дві заяви. Перша — щодо Боснії. У ній Північноатлантична Рада оголосить про прийняття міністерського плану щодо стабілізації ситуації і дасть оцінку внеску в мирне врегулювання кризи країни партнерів з альянсу. І друге — щодо Косова. Уперше НАТО заявить про свій погляд на цю проблему. Прогнозується продовження діалогу без застосування сили. Міністри також розглянуть можливість надання допомоги Македонії та Албанії через програму «Партнерство заради миру».

Завтра тут же відбудеться засідання комісії Україна—НАТО. Як повідомив журналістам виконуючий обов'язки голови місії та Тимчасовий Повірений у справах України в країнах Бенілюксу Костянтин Морозов, на засіданні буде дано оцінку стану співробітництва між нашою країною та альянсом. Учасники обговорять подальший розвиток співробітництва, передбаченого Хартією про особливе партнерство України й НАТО. На думку Костянтина Морозова, план імплементації цього документа за минулий рік виконано цілком і його оцінюють як задовільний.

Титанічне кохання

Сто з лишком разів пережила... загибель «Титаніка» мешканка австралійського міста Аделаїда. Вона в буквальному розумінні денно й ночує в залі одного з місцевих кінотеатрів, зроняючи сльози у найдраматичніші моменти голлівудського шедевру.

«Ця жінка має намір побувати загалом на 150 сеансах», — розповіли в дирекції кінотеатру, в касі якого унікальна глядачка залишила вже майже сімсот доларів. Мало що відомо про неї. Вона відмовляється назвати свій вік, а єдина тема, на яку глядачка-рекордсменка охоче розмовляє, — кіно. У цьому самому кінотеатрі вона також більш як сто разів подивилася музичний фільм «Евіта» з Мадонною в ролі першої леді Аргентини, повідомляє ІТАР-ТАКС. У вихідні вона висиджує по три сеанси, кожний з яких триває 3 години 45 хвилин. Однак 11 «Оскарів» того варті, переконана вона.

ПЛЯМИ НА МУНДИРІ

Тему підказали читачі («ГУ», 21 березня 1998 р.)

(Початок на 1-й стор.).

Гора породила... мишу!

В останній декаді лютого сесія Хмельницької міської ради звернулася до облпрокуратури з приводу фальсифікації рішення сесії обласної ради «Про обласний бюджет на 1998 рік». Уже 4 березня в. о. прокурора області пан Гаєвий підписує протест у порядку нагляду на рішення обласної ради, в якому на трьох машинописних сторінках доводить, що факти фальсифікації справді мали місце. І на цій основі будує вимогу про повторний розгляд бюджету на сесії ради. Наступного дня, тобто 5 березня, депутати обради Чекман, Федоров та Клюс уже інформовані: **«Вказане рішення мною 4.03.98. опротестоване».**

Оскільки за спиною міського голови вже був значний досвід передвиборних марафонів, прокурорський протест було ефективно використано з пропагандистською метою. Газети різних рівнів зарясніли публікаціями на підтримку міської влади.

Відповідна інформація з'явилася і у «Голосі України» 21 березня.

Та після оприлюднення цієї інформації з'ясувалися дещо інші обставини. Сам протест, як документ, потрапив у обласну раду тільки на шостий день. Правда, ще не встигло на ньому висохнути чорнило резолюції тодішнього голови облради Євгена Гусельникова про проведення позачергової сесії, як того ж дня пан Гаєвий нарочним відкликає свій протест. Тепер уже облладміністрація спробувала відкрити захисний фронт. Однак інформаційний постріл мас-медіа вже зробив свою справу. Тепер залишалось тільки наздоганяти поїзд.

За такої невизначеності дій однієї і тієї ж посадової особи з прокуратури випливало наше закономірне запитання:

— Скажіть, Володимире Федосійовичу, якому документу, зрештою, можна вірити — протесту облпрокуратури чи рішенню обласної сесії?

На конкретне запитання конкретної відповіді не прозвучало. Виходило так, що і фінуправлінці припустилися неточності, і прокурорські працівники не все до кінця з'ясували, і він як виконувач обов'язків прокурора передумав і не захотів, щоб протест мав вигляд політичного замовлення. Та хоч би що там казав пан Гаєвий, документ з його автографом виконав свою первинну функцію.

Та якщо у даному разі, крім «честі і гідності облдержадміністрації», персонально ніхто ще не постраждав, то у краї є випадки й серйозніших наслідків «прокурорського вільнодумства». На початку року до «Голосу України» звернулися голова Шепетівської міської ради Валентин Грищук та його заступник Василь Кулачук з приводу безпідставного порушення проти них кримінальної справи. Незважаючи на численні звернення, навіть тривалу голодовку Кулачука, прокурорські амбіції не вщухали. І тільки за наполегливого втручання правознавців з Верховної Ради пан Гаєвий дещо остудив «творчий ентузіазм» свого шепетівського колеги.

Не всім таланить хоча б з мінімальними втратами видертися з лабет прокуратури, захистити свою честь і сплюндровану гідність. Скажімо, цього і досі не вдається зробити колишньому директорові радгоспу з Новоушицького району Василю Томащуку. У 1994 році місцева влада вирішила його покарати за те, що не так себе вів на виборах. І покарали.

Спочатку одна за одною ревізії, потім — обшуки, арешт, камера, етапування сюди-туди, відлежування на нарах серед кримінальних «авторитетів» місяцями без жодних слідчих дій... Через півроку «тюрми без суду» стався серцевий напад. Випустили з підпискою про невиїзд. Час від часу нагадує про себе слідчий. І так місяць за місяцем, без роботи, без засобів до існування... Зрештою, справу припиняють за відсутністю складу злочину. Потім її знову поновлюють, потім знову припиняють, знову поновлюють. Серце не витримує у людини, знову напад. Та лікарі повертають його таки до життя. Трохи оклигавши, іде до облпрокуратури. **«27.10.97 я відвідав першого заступника прокурора області В. Ф. Гаєвого, залишаючи йому заяву на ці безчинства. Він особисто запевнив, що стосовно Томащука справа закрита і про четверте її відкриття йому нічого невідомо. Та відвідавши його знову 11.11.97., я почув такі слова: заберіть заяву із суду стосовно заподіяної вам шкоди, й ми припинимо все з своєї сторони. Адже якщо суд присудить вам бодай які-небудь кошти, так нам тоді потрібно буде розбиратись у цій справі і шукати, хто винен у влаштованій з вами тяганині. А ми хочемо працювати на роботах!»**

Лист обпікав пальці, гнітив душу і водночас збуджував бунтарські емоції проти жахливого насилля над людиною. Адже якщо Томащук і справді щось вкрав, то у цьому мали б бути докази — ретельно зафіксовані і незаперечно аргументовані — ще до арешту. У таких випадках, як на мене, на процесуальне їх закріплення не потрібні роки. Але коли так уже сталося, прокурорським чиновникам належало б набратися мужності, визнати свою неправоту, вибачитися привселюдно перед чоловіком і поновити його у всіх правах, відшкодувати моральні і матеріальні збитки. (Хоч якими грішми можна оцінити підірване здоров'я, понівечений авторитет!?) Та, здається, честь мундира не дозволила зробити навіть цього загальнолюдського кроку, хоча Закон вимагає подібних дій. У такому разі, як на мене, мусить існувати позапрокурорська інстанція, котра у відповідності з ст. 165-166, 173, 174, 175 Кримінального кодексу України етапувала б прокурорську братію у Палац Правосуддя за незаконні арешт, ведення слідства і т. д. Тільки за умови, коли над прокурорами буде найвища правова інстанція не Бог, а вже названі статті ККУ з реальною їх чинністю, можна сподіватись хоч на якусь справедливість. А поки що...

Перед «Днем відкритого листа «Голосу України» у Хмельницькому ми передали звернення Томащука в обласну прокуратуру. Та я захотів почути з перших уст, саме від пана Гаєвого, оцінку трирічної тяганини. Виконувач обов'язків прокурора, куратор слідчого апарату, був лаконічним. Так, він знає про справу Томащука. Вона нарешті проти нього припинена, але не за відсутністю складу злочину, а за недоведеністю. Водночас порушена інша справа за фактом недостачі у радгоспі, яким колись керував Томащук. У даному разі, як підкреслив Володимир Федосійович, строки розслідування не регламентовано...

У спокійному, владному голосі не вчувалося ні тіні співчуття до потерпілого, навіть блискавкою не майнув сумнів у неправоті слідчих. Хоч розмова була вдень, але ще пізно ввечері мені вчувалося: ми хоч не доказали нічого Томащуку, але табличку «злодій» з нього не знімаємо.

А під честю мундира ...і безчесність є

Начитавшись звернень людей, що не знайшли правди в органах прокуратури, не раз задумувався над причинами нехтування людськими долями. Ні, за прокурорськими стінами сидять не якісь там безсердечні зомбі. Там такі самі, як і всі ми, грішні, — з своїми проблемами, долями, сімейними клопотами. Серед них, як і скрізь, є добросовісні і недобросовісні виконавці службових обов'язків. Одні люблять славу і почесті, люблять перед собою бачити людину слабкою і приниженою, інші — кохаються в грошах, жіночих обіймах, треті (хвалити Бога, їх більшість!) — тихо, старанно і без галасу виконують сумлінно службові обов'язки. І якщо цій більшості потрапляє лист, звернення чи певна справа, істина здобуває своє місце під сонцем. Скажімо, у цій самій Хмельницькій обласній прокуратурі тільки за минулий рік задоволено понад 500 звернень громадян.

Та не можна не бачити й другого боку медалі. Хибна практика захисту честі мундира не тільки не сприяє авторитету служби, підвищенню моральних якостей співробітників, але, навпаки, посіює впевненість у вседозволеності. А відтак зростання протиправних дій у цій правовій інстанції. Нещодавно на прес-конференції в управлінні СБУ у Хмельницькій області генерал-майор Юрій Петрищенко висловився з цього приводу однозначно:

— Протягом тривалого часу керівництво обласної прокуратури ми інформували про протиправні дії ряду посадових осіб прокуратури. Та реакція на ці повідомлення була нульова.

З інших джерел нам стало відомо, що один з працівників прокуратури завів дружбу з кримінальним «авторитетом», чинив тиск на банк в інтересах комерційних структур, за що отримував на свій рахунок гроші. За рахунок іншого банку влаштовував собі відпочинок тощо. Одне слово, ст. 165 ККУ явно проглядалася. Та оскільки прокурорський чин не перебіг дороги, навіть не дихнув у спину можновладцям, його дії оцінили філософськи —підвищили у посаді.

Читаючи ці рядки, у столиці комусь захочеться від гніву стукнути кулаком:

— Це не типово! Кореспондент висмикнув агентурний факт.

Коли то так! Воду у ступі не збираємося товкти. З мішка фактів можна змолоти борошна не на один млинець для Генпрокуратури. Ось іще не менш промовистий. Якогось там дня директор Шепетівського комунгоспу переказав 172 гривні за навчання свого сина на курсах водіїв. При цьому допризовник працював у системі батька. За цим фактом одразу було порушено кримінальну справу за отією ширжитківською 165-ю статтею ККУ.

Аналогічні дії сталися і у сусідньому Теофіпольському районі. Старший помічник прокурора району Людмила Барткова теж захотіла підучити за чужий рахунок своє чадо. Отож лагідно попросила надати фінансову послугу директора заготівельної організації. І гроші платіжним дорученням № 307 від 27.11.96 переказано до місцевого спортивно-технічного клубу. Тільки не 172 гривні, а вже 257. При цьому Василько не працював ні у прокуратурі, ні у заготівельників. На скаргу громадянки Сербіної в облпрокуратуру 20 жовтня 1997 року отримано листа за № 6-384 такого змісту: **«На вашу скаргу повідомляю, що Барткова Л. Є. з посади старшого помічника прокурора Теофіпольського району звільнена.** Прокурор області, державний радник юстиції 3-го класу Р. М. Вільканець».

Бачиш, читачу, за однакових ситуацій — різні дії. Одного — до кримінату, іншого ж — тільки попросили з роботи. Та якби ж хоч так. Бо насправді пан Вільканець у своєму листі, м'яко кажучи, злукавив. Насправді Барткову він перевів у Городоцький район на аналогічну посаду, подалі від очей та вух, що щось бачили і чули.

Останнім часом, правда, прокуратурі дедалі важче стає ховати шило у мішку і хизуватися перед електоратом чистим мундиром. Нещодавно чергова брудна пляма впала на прокурорський мундир. **«Подільському корпункту редакції газети «Голос України». На Ваш запит повідомляємо, що дійсно 19 березня 1998 року слідчим відділом Управління СБУ у Хмельницькій області порушено кримінальну справу стосовно прокурора міста Хмельницького Гавчука Івана Карловича, за ознаками злочинів, передбачених ст. 70 ч. 2 та ст. 165 КК України.** Прес-центр СБ України у Хмельницькій області. 23.03.98».

Як відомо, стаття 70-та, тобто контрабанда, підслідна службі безпеки. І за останні десятки років обласна прокуратура не забирала від слідчих СБУ у своє провадження жодної такої справи. Але як тільки тінь підозри впала на прокурорський мундир, з дозволу Генеральної прокуратури облпрокуратура справу взяла у своє провадження.

У народі кажуть, що біда сама не йде, за собою три веде. Та для Хмельницької обласної прокуратури цьогоріч незвичайні пригоди у міських та районних ланках почали стукати не лише у двері, а й у вікна. Кримінальні, корупційні звинувачення посипалися, наче градопад.

За інших часів тільки хмельницьких «НП» вистачало б з головою на всі структури Прокуратури України. А тут 28 квітня «допомогли жити» вслід за СБУ офіцери управління з боротьби з організованою злочинністю УМВС України у Хмельницькій області. Вони, як то кажуть, на гарячому спіймали «штатного посередника» на прізвисько «Кум», що одержував хабарі для слідчого К. за закриття кримінальних справ. Аби розрахуватися з К., люди змушені були продавати всю худобу, міські квартири, цінні речі. Зрозуміло, таке «шило» вже в мішку не сховаєш.

На превеликий жаль, в обласній прокуратурі відреагували у традиційному, зворотному, напрямі — з позиції захисту честі мундира:

— Ви вже всіх злочинців переловили?.. Вам уже немає чим більше займатися?..

Після чотиригодинного вислуховування нотацій у такому і значно крутішому стилі підполковник Леонід Мегега подався зі скаргою до Генеральної прокуратури і водночас передав копію того звернення до Подільського корпункту «Голосу України». Та це тема окремого журналістського розслідування. І ми до нього повернемося з часом. Бо на правовому полі відкрилося широке поле журналістського осмислення реалізації наробившого шуму першого Указу Президента стосовно боротьби з організованою злочинністю.

Два мечі — в одній руці

Як відомо, символом правоохоронних органів є щит і меч. Та на практиці у руках прокуратури сьогодні опинилося два мечі — потужний наглядовий апарат, котрий може поставити у правове поле не тільки різноманітні структури органів виконавчої та представницької влади, а й міліцію, службу безпеки, і на іншому флангі не менш сильний слідчий підрозділ. На практиці сьогодні протидіяти цій двомечовій Системі в інтересах захисту прав громадянина чи юридичної особи ніхто не може.

За такої ситуації новообраній Верховній Раді належало б насамперед розглянути питання про передачу слідчого апарату органів прокуратури Національному бюро розслідувань. Тільки за цієї умови можна урівноважити правові шальки. Залишаючися найвищою наглядовою інстанцією, прокуратура зможе тоді об'єктивніше оцінювати правову ситуацію, сама почне ефективно протидіяти чиновникам, котрі намагатимуться гендлювати Законом.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Мал. С. ТЕРЕЩЕНКА.

P. S. Коли матеріал готувався до друку, Генеральна прокуратура представила у Хмельницькому нового прокурора області — І. Сибігу, котрий працював у Тернополі транспортним прокурором. А тим часом обласне управління СБУ порушило ще одну кримінальну справу, у матеріалах якої проходить серед групи керівників різних рангів Дунаєвецького району і тамтешній прокурор. Як розвиватимуться подальші події таких незвичайних правоохоронних жнив, ми наших читачів поінформуємо.

У номер

Київ

Вам пакет!

В Україні запроваджується новий вид продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств через спеціалізовані аукціони за грошові кошти.

Ціна акцій розраховуватиметься на підставі співвідношення попиту і пропозиції. Перевага нового виду продажу полягає в тому, що в аукціонах братимуть безпосередню участь громадяни України, використовуючи свої заощадження.

Уся істина в ціні

На 16% зросли ціни на міських ринках на сільгосппродукти в січні-квітні 1998 року порівняно з січнем-квітнем 1997 року. Водночас обсяг їх продажу скоротився загалом на 3%.

У квітні, порівняно з березнем, продаж і ціни на сільгосппродукти на міських ринках зросли відповідно на 16% і 1%; порівняно з квітнем минулого року продаж знизився на 3%, а ціни зросли на 13%.

Найдорожчі зірочки — не коньячні

Валютно-кредитна рада Кабміну визнала за доцільне залучити кредит англійського банку Societe (Лондон) під урядові гарантії для реконструкції столичного готелю «Київ».

Кредит надається на півроку для фінансування укладеного контракту між адміністрацією готелю і англійською компанією Fitzpatrick int. ltd вартістю $ 26,995 млн. По закінченні реконструкції готель матиме статус чотиризіркового.

Про зарплату від Держкомстату

За повідомленням Держкомстату, середня заробітна плата у квітні з урахуванням інфляції знизилася проти березня на 13 відсотків. Найбільше одержували працівники банківської сфери та метрополітенів, найменше —сільського господарства.

Фахівці пояснюють зниження розміру середньої заробітної плати затримками з її виплатою на більшій частині території держави. Хай там що, а зарплата залишається вагомим чинником формування платоспроможного попиту й успішної торгівлі населення на споживчому ринку. Товар є — немає грошей. Втім, якщо вірити Держкомстату, гроші таки є, бо зросли обсяги витрат на купівлю твердої валюти. Але краще — не вірити.

Ан-70 на кризовій смузі

Керівник Мінпромполітики Василь Гуреєв укотре нагадав мас-медіа, що аналогів військово-транспортному літаку Ан-70 у Європі немає. І Україна зробить усе можливе, щоб спільний україно-російський проект зі спорудження АН-70 здійснювався прискореними темпами.

Нагадаємо: українська частка у виробництві нового літака становить 40 відсотків. Нещодавній візит до Києва голови правління РАТ «Газпром» Рема Вяхірєва свідчить про серйозні наміри фінансувати російську частину проекту Національним Резервним банком Російської Федерації, який спільно з іншими російськими банками має намір вкласти у проект $ 150—200 млн. З огляду на це найближчим часом слід очікувати створення в Україні дочірнього банку НРБ, тим паче, що Нацбанк уже скасував установчі обмеження для іноземних банків, і відтепер їх спільний статутний фонд може перевищувати 15 відсотків загального статутного фонду українських банків.

Донецьк

Стережись автомобіля

У Донецькому обласному арбітражному суді відбулося слухання справи з позову Харцизької державної податкової інспекції до акціонерного товариства «Харцизький трубний завод» (АТ «ХТЗ»), заборгованість якого з податкових виплат до бюджетів різних рівнів сягнула 7 млн. грн.

Суд ухвалив рішення про відстрочку сплати заборгованості до 17 червня. У разі коли акціонерне товариство не погасить свої борги у зазначений термін, автопарк ХТЗ, більшу частину якого нині вже описано, буде виставлено на розпродаж.

Штрафи не всім ... по кишені

Санкції

У ЛУЦЬКУ зареєстровано 3700 юридичних осіб, яким належить сплачувати податки. Але фактично сплачують лише 2700. У першому кварталі податківці міста перевірили 289 платників податків, у 172 виявили різні порушення. Донараховано податків разом з фінансовими санкціями майже на 9 мільйонів гривень, а сплачено лише 5,3 мільйона гривень.

— Коли дивитися реально на цю ситуацію, то не всі платники податків мають можливість сплачувати штрафні санкції, — розповіла заступник начальника Державної податкової інспекції Луцька Світлана Кушинська. — Звичайно, можна казати, мовляв, не порушуй чинного законодавства, то не матимеш штрафних санкцій. Але в реальному житті все значно складніше. Причин тут багато. Наприклад, брак грошей на розрахунковому рахунку, неплатоспроможність покупця, якому відвантажено продукцію... Проблеми з бартером. На папері в підприємства є реалізація, прибуток, а грошей немає. Як на мене, слід негайно припинити бартерні операції. Без сумніву, до порушників податкового законодавства потрібно застосовувати штрафи. На жаль, є люди, які свідомо йдуть на порушення. Але я глибоко переконана, що лише фінансовими санкціями бажаного результату не досягнемо, не розв'язавши в державі проблему безгрошів'я.

З'ясувалося, що в Луцьку 25 видів державних і місцевих податків. Про них знають усі зареєстровані юридичні особи. Але цілком справедливо, коли люди запитують: «Чи потрібна така кількість податків?»

Один підприємець щиро зізнався: «На мене наклали штраф. Я знаю, що треба платити, але не поспішаю. Може, через місяць—два зміниться законодавство. І про штраф податківці забудуть або його офіційно скасують. Так у нас буває. Ми виховані на тому, що борги списують...»

Така реальність наших буднів. Наприклад, торік у Луцьку було перевірено податківцями 1457 юридичних осіб, виявлено порушення — у 1056. За наслідками цих перевірок донараховано 17 мільйонів 400 тисяч гривень. Знову-таки — сплатили не всі. За кількома минулих років заборгованість у сплаті штрафних санкцій становить більш як 7 мільйонів гривень. І сьогодні ніхто не знає, коли ці гроші надійдуть до бюджету. А напевно, що їх враховано! Можливо, моє запитання наївне: «Навіщо накладати штраф, якщо заздалегідь відомо, що його не буде сплачено?» Це що, створення видимості роботи? Візьмімо для прикладу велике підприємство в Луцьку — ВАТ «Волтекс». Відомо, що такої суми у «Волтексу» нема. Отже, штраф не було сплачено. Описали майно. Але хто його сьогодні купить? Будемо реалістами: доведеться цю суму... списати. То навіщо такий штраф?

— І все-таки зрушення на ліпше в податковому законодавстві є, — з оптимізмом сказала Світлана Миколаївна. — Якщо ми раніше робили стягнення в двократному розмірі до нарахованих за результатами перевірки сум податку, то нині у зв'язку із внесенням змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» — тільки 30 відсотків від суми донарахованого податку. Крім того, ми застосовуємо адміністративні штрафи до посадових осіб підприємств та установ за порушення податкового законодавства. За січень—березень цього року сума таких штрафів становить близько 16 тисяч гривень. Саме такі штрафні санкції якоюсь мірою сприятимуть тому, що керівні особи підприємств уважніше придивлятимуться до основ податкового законодавства. А що більше ми будемо законослухняні, то більше стане порядку в нашій країні, зокрема в податковому полі.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Куди течуть наші гроші

Приписки

Чернігівська обласна державна адміністрація направила 980,9 тисячі гривень на оснащення лічильниками теплоенергії бюджетних організацій. Ці гроші «знайшлись» у ході перевірки ВАТ «Облтеплокомуненерго», яке торік отримало додатковий прибуток понад граничний рівень рентабельності у 1764 тисячі гривень.

Як з'ясувалося, через некомпетентність, а то й довірливість керівників бюджетних установ, служби, що відповідають за подачу тепла та води часом добряче-таки їх обхолували. Так, державне комунальне підприємство «Чернігівводоканал» у рахунок за спожиту обласною дитячою лікарнею воду включило і загальний об'єм відпущеної води медичному закладу і бойлерній ВАТ «Облтеплокомуненерго». Отже, нараховано аж 163 тисячі «зайвих» гривень.

За рахунок завищення площ опалення в загальноосвітніх школах і дитячих закладах Чернігова міському управлінню освіти виставили додатково рахунки на 239,1 тисячі гривень. Щорська дільниця ВАТ «Облтеплокомуненерго» виставила районній лікарні рахунки за гарячу воду на 8,4 тисячі гривень більше, ніж було треба.

Виставляючи рахунки, Ріпкинське ВАТ «Комунсервіс» не враховувало фактичної кількості відвідувань у дитячих садках і хворих в лікарнях. Загальна сума зайвих нарахувань становила 25,7 тисячі гривень. Аналогічні порушення виявлено в Любецькому ТОВ «Комунальник» на 17,8 тисячі та Добрянському ЗАТ «Стиль» — 19,8 тисячі.

— Таких фактів виявили досить багато, —прокоментував вищесказане перший заступник начальника Контрольно-ревізійного управління в Чернігівській області Сергій Нікітченко. — За умов, коли велика бюджетна заборгованість у зарплаті вчителям, медикам, таке використання державних коштів не може не обурювати. Я сподіваюся, що рішення обладміністрації про спрямування коштів, які було взято з бюджетних організацій для отримання надприбутків, на встановлення лічильників якоюсь мірою виправить становище. Але й керівникам лікарень, шкіл слід серйозніше думати про ощадливе використання бюджетної копійки.

З цим важко не погодитися.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Через кредит — до банкрутства

Мінер може помилитися тільки раз, директор також — якщо візьме кредит, бо вдруге його вже нікому буде брати. На такій думці утвердилися на Бердичівському консервному заводі після того, що з ними сталося.

Це підприємство взяло банківські кредити під 64 відсотки (а за простроченні платежі — 182 відсотки!). Завдяки позиченим коштам змогли виготовити продукцію. Для того щоб її реалізувати, потрібно щонайменше п'ять місяців, а кредити видають на значно коротший строк. Тож коли за 130 тисяч гривень позики борг зашкалив триста тисяч гривень, підприємство оголосили банкрутом, бо іншого виходу й не було: тільки процентів і пені за місяць набігало 15 тисяч.

Аксіома наших днів: щоб не збанкрутіти, є сенс кредити брати лише для того, щоб закупити ходовий товар, швидко його реалізувати і повернути гроші. Система кредитного фінансування, яка склалася на сьогодні, не сприяє відродженню та захисту власного виробництва, зміцненню його матеріально-технічної бази. У першому кварталі банківські установи Житомирщини залучили депозитних ресурсів на суму майже 53 мільйони гривень за середньою ставкою 13 відсотків. Проте високий рівень ставки рефінансування Національного банку України та норми резервування не дали змоги розмістити залучені депозитні ресурси в повному обсязі. За цей же час було надано кредитів лише на 25 мільйонів гривень у середньому під 53 відсотки річних.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Нічні комахи: спроба класифікації

2. «Метелики»

МАРШРУТИ їх сутінкових «польотів» майже завжди передбачені. Місце діяльності та заробіток повії чітко визначений кастовістю. Перейти з одного рівня на інший так само недосяжно, як поміняти фартух служниці на мантію герцогині.

Із майже п'яти десятків «поганих» дівчат, що їх зареєструвала київська «міліція моралі», половина —приїжджі. Зрозуміло, що це ускладнює роботу відділу боротьби з правопорушеннями у сфері суспільної моралі ГУ МВС України в Києві. «Зальотні метелики» можуть завтра поїхати геть, і тоді їм лишень на хвіст солі насиплеш. Мандрівницям легше уникати тенет Адміністративного кодексу України, що передбачає покарання у вигляді попередження або штрафу від 85 до 255 грн. Якщо в дівчини є родичі в місті її прописки, то зі столиці туди надходить протокол для розгляду на засіданні адмінкомісії. Потім місцеві правоохоронці викликають порушницю моральних устоїв повісткою. Коли родичів немає, київський документ зависає в повітрі.

Однак абстрагуймося від найважливішої в епопеї з вітчизняними повіями теми покарання. Вона первинна, а вторинна — градація дівчат, якою «міліція моралі» теж обов'язково займається.

Тож найпоширеніша категорія — ті, хто мав на початку життя неблагополучний «стартовий майданчик»: «плоди» багатодітних родин, дочки пияків, розлучених батьків і т. ін. Є серед знайдених на секс-нивах і дівчатка з добропорядних сімей, рідні яких найчастіше і гадки не мають, чим «захоплюється» дороге чадо після вузівської науки. Трапляються й одружені, що їх безробітні чоловіки щодня благословляють на шлях «неістинний».

Найнижчий ранг — трудівниці доріг, з яких на першому місці за популярністю щодо такого роду послуг — Велика Кільцева. «Міліція моралі» може швидко вилучити розбещених громадянок з цієї магістралі. Однак це — не вихід, бо завтра «жертви» правопорядку розповзуться іншими трасами.

До «дорожньої» групи входять переважно ті, хто пройшов школу вокзалів і опустився — далі нема куди. Такса коливається залежно від вулиці та різновиду послуги. На Кільцевій інтимний контакт обходиться автолюбителю у 20—30 грн. Як правило, власне «дійство» відбувається прямо в машині, зрідка — на відірваній від цивілізації сауні або у квартирі клієнта.

Зовсім інше — центрові «метелики»: культурніші, менше п'ють та наркоманять. За свій «щабель» на Хрещатику або площі Перемоги вони отримують уже по $20—25 за сеанс.

Ті й інші «подорожниці» мають свої переваги на тлі дівчаток за викликом або елітних працівниць оздоровчих закладів, які закуті в рамки погодинної оплати ($50—75, з яких виконавиця має менш як половину). Тож порівняно з гетерами спецфірм (на добу один, щонайбільше три виклики) вуличні дівчата щогодини виконують ударні трудові норми.

Водночас заклади експлуатують «добірних» істот жіночої статі у дві зміни: після обіду — до 22—23.00 і з ночі — до ранку (або до 17.00 і після). Штат у 30 повій розділено навпіл. Пізню працю, як правило, цінують дорожче.

Завдання «міліції моралі»: до кінця поточного місяця задокументувати «метеликів» і розкрити якнайбільше кубел розпусти. У тому числі й дістатися найприбутковіших та найприхованіших кіл порно-пекла. І якщо за всю історію людської цивілізації зло проституції не було переможене, то це не означає, що не слід намагатися його приборкати. Хоч би яких новітніх форм за прадавнього змісту воно набувало.

А саме у формах нерідко до кумедного дивовижно поєднані традиція та сучасність. Нещодавно в одному західноукраїнському місті автор матеріалу спостерігала, як метка молодиця, закликаючи клієнтів з нічного вікна, у дуеті з пляшкою, під магнітофон самозабутньо виводила: «Катерина воду несе»...

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

(Початок в номері «ГУ» від 21 травня)

Інформація про сьомий випуск акцій АКБ «Альянс»

I. Характеристика емітента

ВАТ «АКБ «Альянс». Юридична адреса: Україна, м. Київ, пр-т Відрадний, 73. Зареєстрований НБУ 10.03.92 р. (за № 89) як АКБ «Альянс-Кредит Банк». Назва змінена загальними зборами акціонерів 24.05.96 р. (прот. № 52). Діяльність здійснюється відповідно до статуту та ліцензій: № 97 НБУ на право здійснення банківських операцій. Дозвіл № 7 Д КБ-ДКЦПФР на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів. Правління банку здійснює керівництво його поточною діяльністю та несе відповідальність за ефективність роботи. Голова правління банку — Калюжний Володимир Васильович, освіта вища економічна, стаж роботи в банках — 7 р. Заст. голови правління — Луцький Віктор Миколайович, освіта вища економічна, стаж роботи в банках — 5 р. Головн. бухгалтер — Савенкова Ірина Борисівна, освіта вища економічна, стаж роботи в банках — 6 р. Контролюючим.органом АКБ «Альянс» є Управління НБУ по м. Києву та Київській обл. Банк згідно з законодавством перевірено за результатами роботи в 1997 р. аудиторською фірмою «АФ Київська аудиторська група» (Ліцензія АПУ № 001560). Статутний фонд АКБ «Альянс» на 01.05.98 р. становить 2275300 грн., повністю сплачений грошима. Кількість працівників —46 осіб.

II. Опис ділової активності емітента

Головною метою діяльності АКБ «Альянс» є сприяння розвитку різних галузей і секторів економіки України, забезпечення фінансової стабільності та конкурентоспроможності банку і прибутку своїх акціонерів, а також якісне задоволення потреб своїх клієнтів в різноманітних банківських послугах. Банк проводить розрахунково-касове обслуговування клієнтів, у т. ч. у системі «клієнт-банк», здійснює кредитні, валютні та інші операції, в т. ч. операції з цінними паперами, приймає депозити від юридичних осіб, займається інвестиційною діяльністю. Залучені банком кошти інвестувалися у кредитування, проведення операцій з валютою та інше (цінні папери, статутні фонди інших підприємств тощо). Наукові дослідження банком не проводилися та кошти в них не спрямовувалися.

Баланс АКБ «Альянс»

(гривні)

АКТИВИ	Станом на 1.1.98	Станом на 1.4.98
1 Каса та кор. рахунок в:		
національній валюті	1594581	888635
іноземній валюті	58874	23118
2 Власні акції, викуплені в акціонерів	0	0
3 Кор. рахунки в інших банках	61889	86739
4 Кредити, надані юр. та фіз. особам	2194585	2500923
5 Кредити, надані іншим банкам	0	0
6 Вкладення в цінні папери	2106	3496
7 Основні засоби та капіталовкладення	334610	265506
8 Дебітори банку	51908	66816
9 Інші активи	139486	73212
10 Збитки	0	0
Разом актив	***4438039***	***3908445***
ПАСИВИ	**Станом на 1.1.98**	**Станом на 1.4.98**
1 Статутний фонд, в т. ч.	2120060	2275300
сплачений	2120060	2208880
несплачений	0	66420
2 Резервний фонд	6317	6317
3 Резерви страхування активних операцій	33682	33682
4 Інші фонди	407282	290410
5 Розрахункові та поточні рах. клієнтів	1697338	944095
6 Кошти клієнтів в ін. валюті	54596	68316
7 Внески громадян	160	200
8 Депозити юридичних осіб	4035	0
9 Кредити, одержані в інших банках	0	0
10 Кредитори банку	4453	16332
11 Інші пасиви	73755	219279
12 Прибуток	36361	54514
Разом пасив	***4438039***	***3908445***

Звіт про прибутки і збитки станом на 1.01.98

(гривні)

ПОКАЗНИКИ	СУМА
Прибуток і його розподіл	
Надходження від позареалізаційних операцій	51634
Балансовий прибуток П 980	51634
Збиток	3061
Збитки від позареалізаційних операцій	12212
Балансовий збиток А 980	15273
Згорнутий балансовий прибуток	***36361***
Суми інших витрат, на які зменшується оподаткований згорнутий балансовий прибуток	1903
Прибуток, що підлягає оподаткуванню	***34458***
Сума податків з розрахунку, всього	10337
Прибуток, який залишається в розпорядженні банку, всього	26024
Сплачені штрафні санкції, пені неустойки	0
Інші витрати за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні банку	484
Прибуток до розподілу	***25540***
Нерозподілений прибуток	***0***
Фонди банку (статутний, резервний, страховий тощо)	
Перехідний залишок на початок року	1236669
Сформовано фондів за рахунок прибутку звітного періоду	9157
Сформовано фондів з інших надходжень	1718776
Використано	762466
Залишок на кінець звітного періоду	2202136
Фонд накопичення	
Перехідний залишок на початок року	15737
Сформовано фондів за рахунок прибутку звітного року	16383
Сформовано фондів з амортизаційних відрахувань	39397
Сформовано фондів з інших надходжень	23036
Фактично використано	69381
Залишок на кінець звітного періоду	25172
Фонд споживання	
Перехідний залишок на початок року	3438
Сформовано фондів за рахунок прибутку звітного року	0
Сформовано фондів з інших надходжень	16600
Фактично використано	19950
Залишок на кінець звітного періоду	88
Виплата дивідендів акціонерам	***0***

Довідка про фінансовий стан банку (станом на 01.04.98 року): 1. Платоспроможність (норматив не менше 8) — 86,0; 2. Миттєва ліквідність (не менше 20) — 99,0. 3. Загальна ліквідність (не менше 100) — 279,0.

III. Відомості про емісію цінних паперів

Рішення про проведення YII випуску простих іменних акцій АКБ «Альянс» було прийнято загальними зборами акціонерів 29.04.98 р. (прот. № 65). Метою випуску акцій є поповнення власних коштів банку для подальшого зміцнення його фінансового становища та збільшення обсягу активних операцій. Всю суму залучених від емісії коштів планується, якщо не зміниться економічна ситуація, направити на кредитування. Запланований обсяг VII емісії акцій — 2324700 грн. АКБ «Альянс» випускає в документарній формі 232470 простих іменних акцій серії А-07 №№ 000001-232470 номінальною вартістю 10 (десять) грн. кожна. Прості іменні акції банку дають їх власникам право на одержання частини прибутку у вигляді дивідендів і право голосу при вирішенні питань на загальних зборах акціонерів банку (за принципом: 1 акція — 1 голос), а також право на певну частку майна банку у випадку його ліквідації. Крім того, акціонери банку мають переважне право на придбання акцій наступних випусків. Розміщення простих іменних акцій АКБ «Альянс» VII випуску здійснюється шляхом проведення відкритої підписки на акції в строк з 08 червня 1998 р. до 01 липня 1998 р. в установі банку за адресою його місцезнаходження: м. Київ, просп. Оболонський, 26 (5 поверх будинку побуту «Оболонь»). При цьому власники акцій попередніх випусків мають переважне право на придбання акцій VII випуску. У випадку перевищення або недосягнення встановленого рівня підписки на акції розмір статутного фонду банку встановлюється з урахуванням фактичного рівня підписки. Підписка на акції проводиться шляхом укладання угоди, за якою покупці зобов'язуються сплатити вартість купуємих акцій у гривнях за ціною, яка визначена у цій угоді, а банк зобов'язується видати покупцям тимчасове свідоцтво на загальну суму номінальної вартості придбаних акцій, яке буде обмінюватися на сертифікат акцій банку після друкування бланків цих сертифікатів. Розмір дивідендів, що сплачуються за акції, визначається загальними зборами акціонерів. Сплата та депонування дивідендів відбувається один раз на рік за рішенням загальних зборів акціонерів за наслідками фінансово-господарської діяльності банку за звітний рік і здійснюється в установі банку за його місцезнаходженням.

IV. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів

Протягом 1992—1998 рр. АКБ «Альянс» було проведено 6 емісій простих іменних акцій на загальну суму 2275300 грн. 1-а емісія акцій у кількості 50000 шт. номінальною вартістю 1 тис. крб. (0,01 грн.) кожна проведена і зареєстрована в березні 1992 р. на загальну суму статутного фонду 50 млн. крб. (500 грн.), у тому числі простих іменних акцій на суму 50 млн. крб. (500 грн.), що становить 100% загального обсягу 1-ої емісії акцій банку, 2-ий випуск акцій був проведений в 1993 р. на загальну суму 1 млрд. крб. (10 тис. грн.) шляхом випуску 100000 шт. простих іменних акцій номінальною вартістю 10 тис. крб. (0,01 грн.) кожна і зареєстрований МФУ 18.02.94 р. (№ свід. 66/1/94). При цьому акції 1-го випуску обмінювалися на акції 2-го випуску з урахуванням сплаченої кожним з акціонерів вартості акцій 1-го випуску, 3-я емісія акцій була зареєстрована МФУ 14.08.95 р. (№ свід. 302/1/95) на суму 6 млрд. крб. (60 тис. грн.), у тому числі простих іменних акцій в кількості 6000 шт. номінальною вартістю 1 млн. крб. (10 грн.) кожна (або 100% 3-ї емісії). При цьому акції 2-го випуску обмінювалися на акції 3-го випуску з урахуванням сплаченої кожним з акціонерів вартості акцій 2-го випуску. 4-а емісія акцій зареєстрована МФУ 31.07.96 р. (№ свід. 381/1/96) на суму 38,1 млрд. крб. (381 тис. грн.), у тому числі простих іменних акцій в кількості 38100 шт. номінальною вартістю 1 млн. крб. (10 грн.) кожна (або 100% 4-ої емісії). 5-та емісія акцій зареєстрована 21.04.97 р. ДКЦПФР (№ свід. 359/1/97) на суму 1334,3 тис. грн., у тому числі простих іменних акцій в кількості 133430 шт. номінальною вартістю 10 грн. кожна (або 100% 5-ої емісії). 6-та емісія акцій зареєстрована 24.04.98 р. ДКЦПФР (№ свід. 195/1/98) на суму 500 тис. грн., у тому числі простих іменних акцій в кількості 50000 шт. номінальною вартістю 10 грн. кожна (або 100% 6-ої емісії). Таким чином, на момент прийняття рішення про проведення 7-ої емісії акцій АКБ «Альянс», статутний фонд банку становив 2275300 грн. і складався з 227530 шт. простих іменних акцій номінальною вартістю 10 грн. кожна. У власності керівних працівників банку знаходиться 510 акцій, що складає 0,22% від статутного фонду.

Y. Чинники ризику

При прийнятті рішення про придбання акцій АКБ «Альянс» інвестор повинен брати до уваги такі чинники ризику як: нестабільна економічна ситуація в країні, зміни в законодавстві про діяльність комерційних банків, у фінансовій та податковій політиці уряду, інші негативні обставини, які не передбачені в умовах економіки, що розвивається. Інвестор сам несе відповідальність за прийняття рішення щодо вкладення власних коштів.

ВАТ «Чернівцісортнасінняовоч» повідомляє:

Перші загальні збори акціонерів відбудуться 14 липня 1998 року о 16-й годині в приміщенні будинку культури села Молниця Герцаївського району.

Реєстрація акціонерів з 14.00 до 15.45 14.07.98 р.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 1997 рік.
2. Звіт головного бухгалтера та ревізійної комісії.
3. Внесення змін і доповнень до статуту товариства.
4. Вибори органів управління ВАТ.
5. Затвердження нормативів розподілу чистого прибутку.
6. Про передання частини прав повноважень спостережній раді.
7. Про затвердження внутрішніх нормативних актів.

Правління ВАТ «Чернівцісортнасінняовоч».

Арбітражний суд м. Києва за заявою Державної податкової інспекції у Радянському районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

малого підприємства «Внік», справа № 12/115б (м. Київ, вул. Вавілова, 12), р/р 468514 в АБ «Еталон», МФО 322904;

товариства з обмеженою відповідальністю «Будкомплект», справа № 3/123 (адреса: м. Київ, проспект Перемоги, 44), р/р 2467638 (новий р/р 2600700955) в Національному Київському народному банку, МФО 300090;

приватного підприємства «Соната», справа № 3/122 (юридична адреса: м. Київ, вул. Я. Вал, 21, фактична адреса: м. Київ, вул. І. Франка, 30, кв. 3, вул. Вузовська, 4, корп. 1, кв. 68), р/р 0040468336 в АТ «Градобанк», МФО 300078;

колективного підприємства «Науково-технічна фірма «Астос», справа № 17/56б, (адреса: м. Київ, проспект Перемоги, 65, р/р 100260001 в «Укрінбанк-Інвест», МФО 321756;

ПКФ «Анкар», справа № 17/57-б (адреса: м. Київ, вул. Щербакова, 47), р/р 26009001000160 в АКБ «Геосантріс», МФО 321723.

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до арбітражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б-р Пушкина, 34) возбудил дело № 14-62/3-18Б о банкротстве Красноармейского райпо (343100, Красноармейск Донецкой обл., ул. Шота, 147; р/с 460503 в Красноармейском филиале КБ Приватбанка Донецкой области, МФО 335236, КОД ОКПО 01748551).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Додатково до повідомлення про загальні збори акціонерів ВАТ «Астарта-Центр», яке було надруковано в газеті «Голос України» від 23 травня 1998 року, ТОВ «Лісандр» офіційно уточнює, що позачергове зібрання загальних зборів акціонерів ВАТ «Астарта-Центр» відбудеться 10 липня 1998 року об 11 годині за адресою: 254070, Київ, вул. Щекавицька, 30/39. Початок реєстрації о 9 годині.

Арбітражним судом Херсонської області (325000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушено справи про банкрутство:

№ 6/177-Б довірчого товариства трастової компанії «Херсон-Алькор-Траст» м. Херсона, 325000, м. Херсон, вул. Бєлінського, 35, р/р 467738 в ХФ АППБ «Аваль», МФО 352093, код 21298009;

№6/170-Б приватного підприємства «СПАЗ», 325000, м. Херсон, вул. Пархоменка, 17, р/р 2468658 в АКБ «Укрсоцбанк», МФО 352015.

Арбітражний суд Харківської області (310002, м. Харків, вул. Сумська, 64) порушив справу № Б-7472/7-72 про банкрутство Харківського державіапідприємства ДАК «Авіалінії України» (310031, м. Харків, аеропорт «Харків», р/р 26006301810519 у ГРУ АК ПІБ м. Харкова, МФВ 351458).

Письмові заяви з майновими вимогами до боржника приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области возбудил дело № 6928/7-11 о банкротстве ГСА «Надежда» (310012, г. Харьков, ул. Энгельса, 29-А, р/с 26008016240000 в АКИБ «УкрСиббанк» г. Харькова, МФО 351340, код 22707881.

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Правління АТ «Українська пожежно-страхова компанія»

повідомляє, що 2 червня 1998 року о 15 годині за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе, 40, відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт правління АТ про результати діяльності товариства за 1997 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження напрямів діяльності товариства на 1998 р.
4. Приведення статуту АТ «УПСК» у відповідність до діючого законодавства.
5. Організаційні питання.

Реєстрація акціонерів відбудеться 2 червня 1998 р. за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе, 40, о 14 годині.

Акціонери можуть ознайомитись з матеріалами питань порядку денного в оргкомітеті за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе,40.

Контактний телефон: 417-56-41.

До відома громадськості!

НВО «Термоприлад» АТЗТ,

м. Львів, звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України.

Поштова адреса: 290053, м. Львів, вул. Наукова, 3.
Тел/факс (0322) 63-13-61.
Тел. (0322) 63-51-23.

Арбітражний суд Львівської області порушив справи про банкрутство:

2/126 від 19.02.98 р., МПП «Христіор-8», юридична адреса: Львів, вул. Осипенка, 14/1; банківські реквізити: р/р 468921 у Скнилівській філії АТ ЗУКБ, МФО 325042;

2/835 від 11.12.97 р., ТзОВ «Міцар», юридична адреса: Львів, вул. В. Великого, 101/22; банківські реквізити: р/р 7467605 в АК «Електронбанку» Львова, МФО 325213.

Арбітражний суд Львівської області приймає заяви кредиторів і санаторів протягом місяця від дня публікації цього оголошення за адресою: Львів-11, вул. Личаківська, 81.

---

10 липня 1998 року відбудуться збори акціонерів ЗАТ «Рівненський ДБК» за адресою: м. Рівне, вул. Будівельників, 1 (промвиробництво).

Початок зборів о 10-й годині, реєстрація акціонерів з 8-ї години.

Порядок денний:
1. Звіт правління ЗАТ за 1997 рік та план роботи на 1998 рік.
2. Інформація про роботу спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії за 1997 рік.
4. Внесення змін до статуту ЗАТ.
5. Різне.

Правління ЗАТ.

Утерянное удостоверение ликвидатора последствий аварии на ЧАЭС категории 3 № 092876, выданное 1.06.93 г. Броварским горисполкомом Киевской области, считать недействительным.

У номер

● *Київ*

Комп'ютеризація дійшла й до дзвіниці

Київська міськрада затвердила перелік мелодій для дзвіниці Михайлівського Золотоверхого монастиря. Її буде відкрито 30 травня в рамках святкування Дня Києва, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Дзвони лунатимуть щогодини протягом доби. Для кожної години буде своя мелодія. Приміром, опівночі можна буде почути «Думи мої, думи», а о 22-й годині — «Розпрягайте, хлопці, коней».

Перелік мелодій ще доопрацьовують. Дзвіниця запрацює 25 червня, коли з Австрії привезуть спеціальний музичний комп'ютер. А поки що мелодії виконуватиме дзвонар.

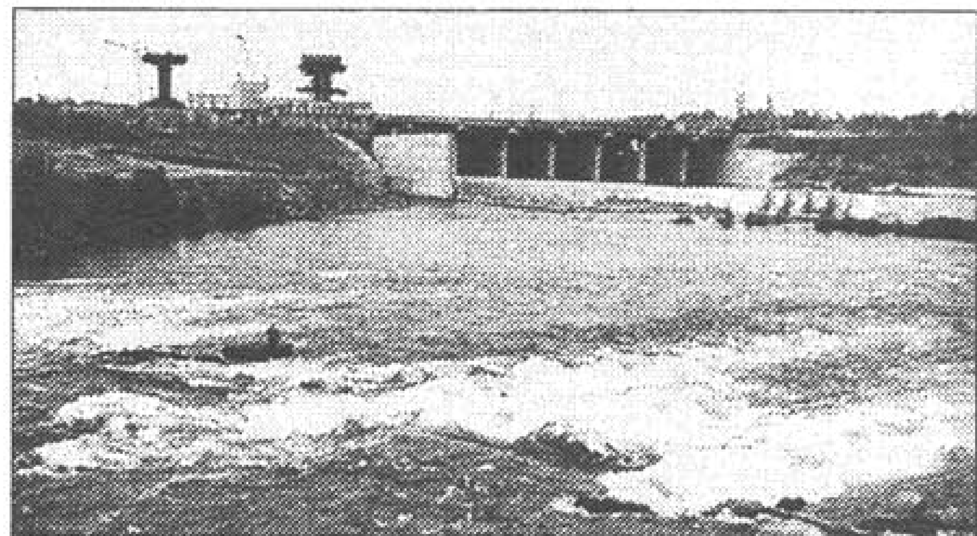
● *Донецьк*

На вулиці книголюбів — свято

«Книжкова справа Донбасу» — таку назву має форум, який зібрав в обласній бібліотеці імені Крупської бібліотечних працівників, поліграфістів і книговидавців області, а також представників місцевих засобів масової інформації. Окрасою заходу, який проводиться третій рік поспіль, стали виставки видань-мініатюр та творів народно-прикладного мистецтва.

● *Миколаїв*

У дії — другий гідроагрегат

На Олександрівській ГЕС розпочато випробування другого гідроагрегату потужністю 5,75 мегавата. Для цього, правда, довелося зупинити агрегат перший, що теж випробовувався й уже виробив 1,25 мільйона кіловат-годин електроенергії. До такого маневру вдалися тут тому, що Олександрівське водосховище поки заповнене менш як на половину від проектної відмітки. Ще сім років тому Миколаївська облрада, під тиском «зелених», прийняла рішення про заборону заповнення вже спорудженого водосховища, відтоді все нові й нові депутати вивчають, наскільки цей крок був вмотивованим. Окрім того, Мінекобезпеки затримує видачу висновку державної екологічної експертизи щодо проекту Південноукраїнського гідрокомплексу, одним із об'єктів якого є Олександрівська ГЕС. Від розв'язання саме цих двох питань і залежить насамперед, чи матимемо на півдні України нові енергетичні потужності.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Коли кордон проходив по Дінцю...

Пам'ять

Сьогодні колишні радянські прикордонники відзначають свій День. Медалі Жукова вручать великій групі київських прикордонників-фронтовиків. Серед них буде і майор Олексій Лісун. Для нього це подвійне свято — щойно майорові сповнилося 83 роки. Нижче ми подаємо його спогади про кілька весняних днів 1942 року, якраз між днем народження і двадцять восьмим травня.

Весна 42-го року видалася на Харківщині чудовою. На фронті було тихо, але відчувалося наближення великих подій. «Буде й на нашій вулиці свято!» — це звучало на всіх політзаняттях і сприймалося як обіцянка скорої помсти окупантам. Коли почався наш великий наступ під Харковом, ніхто не думав, що розплата з Гітлером ще далеко. У двадцятих числах травня радянське угруповання опинилося в кільці. Наш 79-й прикордонний полк намагався вирватися за Сіверський Донець. Під вечір 25 травня, узявши штурмом Лозовеньки, ми рушили на Чепель і Протопопівку, до лінії фронту. Туди — не більше 25 км. Кілометрів за три нас зустріли вогнем з укріпленого узвишшя. Трьома взводами (Євсеєва, Павлова і моїм) ми атакували узвишшя, знищили противника, але втратили Євсеєва, Павлова й чотирьох бійців. Пішли далі, німецькі літаки висіли над нами, але не чіпали, мабуть, вважали за своїх. Через три години ми вийшли з лощини на відкрите місце. Метрів за 400 — два гаї, а між ними чисте поле. Це була пастка. З гаю ліворуч на нас пішли танки, ведучи вогонь з гармат і кулеметів. Справа по колоні били артилерія й міномети, з повітря — авіація. Комполку Грачов дав команду відходити до гаю праворуч (Ясинуватий гай), витіснивши звідти німців. Ми зробили це, втративши понад половину людей. Технік-лейтенант Заворухін та політрук Володін врятували з палаючого штабного автобуса прапор полку. Грачов запропонував розділитися на дві групи й атакувати. Для цього створили штурмову групу в складі батальйону (командир — капітан Скляр, комісар — я). Боєприпасів було мало. Грачов сказав: мусимо зробити неможливе, але прорватися, іншого виходу нема.

О 3-й годині ночі 27 травня тихо рушили до Чепеля. Дійшли майже впритул до німецьких позицій, і тут наші бомбардувальники ПО-2 скинули освітлювальні ракети над противником. Той одразу помітив нас. Ми йшли по окопах та бліндажах, пробиваючись гранатами й багнетами. Фашисти били впритул. На моїх очах убито капітана Скляра. Я застрелив того німецького автоматника й повів людей далі. Оговтавшись, противник зустрів вогнем штаб полку й підрозділи, що йшли вслід. Там смертельно поранено підполковника Грачова. Загинули заступник командира полку Халіуллін, начштабу майор Дячков, капітан Костильов та інші. Батальйонному комісарові Прибилову автоматною чергою перебило ноги. При спробі його врятувати загинули лікар полку Катерина Приходько та воєнфельдшер Тамара Аксьонкіна. Ми таки прорвалися через усю глибину оборони ворога. Десь о п'ятій ранку вийшли за Сіверський Дінець, усі поранені. З 1300 чоловік нас лишилося 117. Так загинув 79-й полк. Але прапор ми зберегли, тож полк сформували заново і кинули під Сталінград. Нині 79-й прикордонний полк охороняє рубежі України в Криму.

Олексій ЛІСУН,
майор у відставці.

Катруся проти Барбі

Проблема

Учора у столичному центрі «Український дім» відкрилася міжнародна виставка «Національна дитяча іграшка». Це перша спроба зібрати разом вітчизняних та зарубіжних виробників іграшок, народних майстрів та умільців, працівників державних і приватних музеїв, власників колекцій, розробників сучасної іграшки. Щоб привернути передусім увагу громадськості до проблем ентузіастів, які нині ще виготовляють для дітей бодай якусь забавку.

А справи кепські. Більшу частину підприємств, що виготовляють іграшки, нині ліквідовано або перепрофільовано. За даними Міжвідомчої художньої ради з іграшок та навчально-виховних посібників при Міністерстві освіти України, кількість тих, хто хоче виробляти вітчизняну цяцьку дедалі зменшується. Якщо 1996 року на раду представили свою продукцію 38 підприємств, то 1997-го — уже 24. Асортимент забавок, що ще років з десять тому досягав 5 тисяч, нині означено 200 найменуваннями. Та й то лише на реєстраційних паперах.

А тим часом у дошкільних дитячих закладах малюки змушені бавитися чим Бог послав — фантазії дітлахам не позичати. Скажімо, потребу дитсадків в іграшках, що сприяють емоційному розвитку, забезпечено лише на 20%, інтелектуальному — на 15%, психофізичному — на 3%, духовному — на 5%. Соромно зізнаватися, але ми досі не маємо своєї української ляльки. Ця, на перший погляд, легковажна річ є, по суті, мініатюрним втіленням найприкметніших рис тієї чи тієї нації. Маленьким ідеалом, на який рівнятимуться наступні покоління. Прикро, що наші дівчатка, вкладаючи спати своїх Катрусь чи Оленок, насправді вколисують далеких та нерідних уніфікованих Барбі.

Це лише один аспект проблеми. Адже ми не можемо навіть захистити своїх малюків: за даними Українського центру сертифікації та метрології, тільки 9% іноземних іграшок, які ввозять в країну, мають сертифікат якості. А це — і гігієна, і виховна цінність, і елементарна безпека.

З огляду на це, годі й казати про якесь стимулювання діяльності народних майстрів та умільців, самодіяльної художньо-технічної творчості дитячих колективів, що виготовляють іграшки з використанням традицій етнокультур. Та й сама історія розвитку іграшок в Україні поки що не може бути представлена для широкого огляду: досі не відкрито відповідного музею. Більшість зібраних колекцій міститься в непристосованих музейних приміщеннях. А відтак закриті вони і для продовжувачів вітчизняної традиції лялькоробства.

Організатори виставки — Дитячий культурно-просвітницький центр, Український фонд культури і міжнародний благодійний фонд «Благовіст» — планують провести в рамках свого заходу бізнес-конференцію з проблем виробництва іграшок та ігор. За її підсумками передбачається підготувати відповідні пропозиції уряду. А поки біля Українського дому справжнє свято: вирує казкове містечко, де маленькі кияни можуть хоча б напередодні Міжнародного дня захисту дітей по-дитячому розважитись.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Спорт

Як Хомин у воротах з'явився

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 26-й тур.

«Шахтар» — «Нива». 5:0. 8 000. Поцхверія, 12, 23, 25, Штолцерс, 35, Орбу, 41. На 20-й хв. Орбу не реалізував пенальті. **«Торпедо» — «Чорноморець». 2:2.** 4 000. Єфименко, 41, Косенко, 66 — Мглинець, 1, Щекотилін, 71. **«Зірка» — «Металург» Д. 1:0.** 7 000. Порошин, 51. **«Кривбас» — «Прикарпаття». 2:1.** 12 000. Шищенко, 65, Гащин, 71 — Карась, 89. **«Таврія» — «Дніпро». 1:1.** 6 000. Єсін, 25 — Филимонов, 8. **«Ворскла» — «Металург» Зп.** 1:2. 6 500. Чуйченко, 87 — Осташов, 27, 85. З поля було вилучено полтавців: Леженцева (35 хв.) і Ковтуна (84). **ЦСКА — «Карпати». 0:2.** 3 500. Паляниця, 16, з пенальті, Євтушок, 61. **«Металург» М — «Динамо». 0:2.** 14 000. Гусин, 4, Ребров, 34.

	В	Н	П	М	О
Динамо	19	3	3	58-13	60
Шахтар	18	5	3	52-19	59
Карпати	14	7	5	32-19	49
Дніпро	15	2	9	40-24	47
Ворскла	14	4	8	35-37	46
Нива	12	4	10	36-33	40
Металург Д	9	7	9	22-21	34
Зірка	9	5	12	23-36	32
Кривбас	7	9	10	27-28	30
ЦСКА	8	6	12	26-29	30
Металург Зп	8	6	12	32-39	30
Таврія	7	8	11	32-35	29
Чорноморець	6	8	12	27-33	26
Металург М	6	8	12	23-44	26
Прикарпаття	5	8	13	26-38	23
Торпедо	2	6	18	16-59	12

Бомбардири: Ребров («Динамо») — 17 м'ячів, Шевченко («Динамо»), Паляниця («Карпати») — по 15, А. Капанадзе («Нива») — 14, Гайдаш («Таврія») — 13.

Динамівці після перемоги минулої п'ятниці над земляками-армійцями очолили турнірну таблицю, посунувши з першого її рядка «Шахтар». А позавчора одноосібний лідер успішним виступом у Маріуполі закріпив свою позицію. Відзначився Ребров, котрий очолює список найкращих бомбардирів.

Щоправда, і «Шахтар» часу не марнував. Удома він учинив розгром тернопільцям, які серед слабких команд не значаться. Натхнення цього разу найшло на нападника Поцхверію, який записав на власний рахунок «хет-трик».

Отже, дистанція між лідером і його головним переслідувачем збереглася. Хоча не слід забувати, що «Динамо» має гру в запасі. Виступи динамівців в останніх трьох матчах вражають. Забито 11 м'ячів і не пропущено жодного. Утім, граючи в Маріуполі, кияни особливо не перевантажувалися. І це зрозуміло, бо наступної неділі вони грають у фіналі Кубка країни.

Інший фіналіст — київський ЦСКА — на своєму стадіоні нічого істотного в матчі з «Карпатами» не показав. Зате львів'яни зіграли упевнено й цікаво. І дивуватися тут не слід. Адже за складом цей колектив, либонь, лише трішечки поступається динамівцям.

Наставник «Карпат» Мирон Маркевич був задоволений, що його підопічні показали змістовний футбол і перемогли в гостях. Річ у тім, що галичани вдома грають значно ліпше і стабільніше. Мирон Богданович сказав мені, що його клуб тримає курс на призове місце.

До речі, львів'яни після цього туру обійшли «Ворсклу», яка вдома поступилася запорізькому «Металургу». Той матч був жорсткий і принциповий. Непереливки було київському арбітрові Сергієві Шебеку. Складний матч випало йому обслуговувати. Погодьтеся, що дві червоні картки господарям показують не щодня. Причому, на 84-й хвилині Шебек вилучив з поля воротаря полтавців Ковтуна. А відтак (господарі зробили вже всі заміни) у воротах змушений був грати півзахисник Хомин. Але буквально через якийсь десяток секунд він пропустив другого м'яча, який вирішив долю поєдинку. Воротарська справа, знаєте, — річ тонка...

Наступний тур у вищій лізі відбудеться 4 червня.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс—224-72-54;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44,
телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.
Тираж 235406.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311099.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0